

Sloupek informací

o druhé největší tragikomedii mezinárodní diplomacie naší doby od Stalinova podvodu Západu na Jaltě a v Teheránu na konci 2. světové války, když v tomtéž Teheránu dnešní iránský vládce staříček Ayatollah Chomeini obratně napálil jak USA, tak Izrael i SSSR.

Naivní zaslíbenost před zlem se ještě nikdy nikomu nevyplatila; ani jedinci, ani společnosti, ani národům a státům.

Na naprostou u dnešních státníků těžko odpustitelnou neznalost marx-leninismu, cíli mezinárodního komunismu, politiky Kremle a osobní prodradnosti fanatika - „dobromyslného báťušky“ Stalina doplatily a doplácely miliony lidí dosud v SSSR, ve střední a východní Evropě, v Asii, na Kubě a dnes už i v Africe, ve Střední a Jižní Americe dodnes. Neznalost pak vždycky vedla a stále vede k zaslíbenosti, kterou je možno spikleneckým nepřitelem plánovitě využít a zneužít. Tak se stalo na konferencích západních spojenců z druhé světové války s Molotovem a se Stalinem, ačkoliv už tehdy v USA žilo tisíce lidí z SSSR, kteří komunismus dobře znali, prošli sovětskými koncentračními tábory, ale nikdo v Rooseveltově administraci si nevzpomul na to, aby se těch

nejschopnějších z nich aspoň „přeptal“ na komunismus a na Stalina. A tohle se jednotlivými administracím naší drahé svobodné Ameriky děje stále. (A pak se nutně blamují neviní, kteří to mysleli s USA upřímně a poctivě!) - Je to dnes konečně tak trochu podobně i v jiných oborech. Soudnictví, organizovaná kriminalita, drogy, nedobrá výchova na veřejných školách, aids, atd. Tak na př. platíme různým zemím, aby jejich vlády potíraly pěstování marijuánu, výrobu kokainu a zapomínáme na výchovu ve školách. Kdyby mladé generace Američanů byly od školy vedeny k tělovýchově - (nejen k výdělečnému sportu) - k obětavé práci na úpravě životního prostředí, k úklidu a čistotě ulic, k pomáhání údržby domku starých občanů, jejich zahrádek atd., mnoho mladých by se nakonec o drogy nezajímalo, skoro nikdo by je pak v USA nekupoval, ubylo by kriminality a marxističtí guerillové v různých

zemích Latinské Ameriky by pak neměli zač kupovat zbraně ke svým revolučním „národně-osvobozovací“ válkám a US vláda by pak měla méně bolestí hlavy, více peněz na potřebné domácí programy i na účinnou ekonomickou výpomoc v první řadě chudým soudným zemím, aby tam tak odstranila příčiny přitažlivosti živých hesel mezinárodního komunismu. Jenomže, svět je takový, jaký je; ani samotnému Božím Synu se jej nepodařilo za tři roky předělat, a lidé Jej už jen za jeho pouhý pokus raději ukřižovali, aby nemusili změnit své smýšlení...!

Avšak tentokrát dostali - jak naivně důvěřivý Západ, tak vždy nedůvěřivý a podezřívavý komunistický Kreml, vypočítavý Izrael i ziskuchtiví, pramálo skrupulózní velkoobchodníci zbraněmi pořádně „ponose“!

☐ **Spojené státy, Izrael a SSSR se nechaly napálit Chomeinim**

Týdeník „US News and World Report“ ve svém vydání ze 30. března 1987 přinesl senzační „zvláštní zprávu“ o skutečném pozadí skandálu „Iránské aféry“, která doposud působí prezidentu Reaganovi a jeho vládě nemalé potřeže. Zatímco Towerova komise a jiné skupiny celou tuto věc vyšetřovaly, uvedený magazín prováděl své vlastní šetření a nyní podává závěry, k nimž dospěl. Tyto závěry odpovídají nejspíše pravé skutečnosti. Říká, že „nové informace o iránské aféře ukazují na existenci obrovského klamu, jehož původci jsou Ayatollah Chomeini a jeho blízcí spolupracovníci. Do jejich léčky se pak „v plné důvěře“ nechali svést jak Američané s Izraelem, tak i různí prostředníci, ba i sami Sověti.“

Chomeini, ačkoliv mu je už 86 let, se ukázal vychytralým, obratným a lstivým manipulátorem, který „střeží všechny diplomaty do kapsy“. Jeho „operace“ začala 25. ledna 1985, když svolal na svou opevněnou rezidenci v Jamaranu, severně od Teheránu, přední iránské vládní osobnosti k důležité a „neodkladné“ schůzi. Řekl jim o tom, že Irán zoufale potřebuje zbraně, náhradní součásti pro svá vojenská letadla americké výroby a jiné vojenské potřeby, aby mohl dále pokračovat ve své válce s Irákem, a že pouze USA jsou schopny tyto potřeby Iránu poskytnout ve velkém množství. Protože však sám dříve nazval USA „velkým satanem“, bylo nemožné, aby sám navázal přímé vztahy s Bílým domem. Bylo by však přý možné navázat

s ním vztahy nepřímou, prostřednictvím Izraele a velkoobchodníků se zbraněmi. Vybrání Iránci by na ultratajných schůzích na různých místech ve světě - (včetně Iránu) - rozšířili „ultratajně“ zvěsti o tom, že Irán prochází dobou velkých zmatků, že Chomeini je smrtelně nemocen, a že co nevidět v Iránu začne mezi různými směry vládních osobností velký zápas o to, kdo bude v Teheránu vládnout až Chomeini zemře. Mezi těmito směry byla „na oko“ vybrána jedna skupina, která chce mít v budoucnu rozhodně se západním světem příznivé vztahy. Západ, zejména USA, by se tedy měly vynasnažit, přitáhnout Irán na svou stranu, anebo si tam aspoň zajistit předmostí tím, že mu poskytnou v jeho válce s Irákem potřebné zbraně, náhradní součásti a informace, obdržené souvzvědnou službou. Účastníci se pak s Chomeinim dohodli na tom, že za tím účelem je třeba poskytnout Spojeným státům jména těch iránských vládních osobností, které by si přály navázat se Západem lepší vztahy. Tato „umírněná“ skupina by pak byla ochotna, v odměnu za americké služby, otevřít na některých místech iránskou hranici, kudy by bylo možno dopravovat zbraně afghánským muslimským rebelům. Táž skupina by se pak ještě vynasnažila obdržet propuštění na svobodu několika amerických rukojmí, držených v Libanonu.

☐ **Mašinerie Chomeiniho klamu a podvodu se rozjíždí..**

Po této schůzi bylo konáno ještě několik dobře připravených dalších tajných schůzí, kde se iránským delegátům podařilo oklamat vyjednaváče Izraele, velkoobchodníky se zbraněmi i USA a získat je pro tuto „proti“ - Chomeiniho operaci. - První taková schůze byla konána v červenci r. 1985 v západoněmeckém Hamburku, které se vedle iránských delegátů zúčastnili izraelský vysoký úředník ministerstva zahraničí David Kimche, dva izraelské velkoobchodníky se zbraněmi - Al Schwimmer a Yaakov Nimrodi, iránský velkoobchodník se zbraněmi Ghorbanifar a saúdský velkoobchodník se zbraněmi Khashaggi. Kromě iránských delegátů nikdo z přítomných netušil, že jich ze zneužíváno k získání Spojených států pro záměry Chomeiniho Iránu. Schwimmer pak osobně přinesl do Washingtonu psanou zprávu o tom, o čem se na této tajné konferenci jednalo. Bílý dům ihned projevil sřehovaný

zájem o iránské nabídky a o navázání tajných vztahů s údajně „umírněným“ směrem v iránské vládě. Vůbec v tom netušil žádnou lest a nechal se chytit Chomeinimu jako „kapr na udici“, zvláště po výměně „darů“ Koránu a Bible. Izrael ihned obdržel z Washingtonu zelené světlo, aby pokračoval v jednáních s Iránem. Už pak 25. srpna Manucher Ghorbanifar letěl z Izraele do iránského města Tabriz s první dodávkou amerických zbraní, které pak USA Izraeli ihned nahradily. Na začátek vezl 100 protiletadlových dálkových stíel typu TOW. Další, významnější dodávky zbraní následovaly v pozdějších měsících, opět prostřednictvím Izraele a velkoobchodníků, z nichž stále nikdo nic ani netušil o iránském klamu. Několik dodávek pak šlo do Iránu přímo z USA.

Na podzim r. 1985 Kimche a Ghorbanifar jednali ve Washingtoně s Robertem Mc Farlanem, prezidentovým poradcem v oboru národní bezpečnosti, a s podplukovníkem Oliverem Northem, kteří se připravovali na tajnou cestu do Iránu. Znovu jim rozvinuli hlavní témata: v Iránu vládne chaos, Chomeini je před smrtí, iránský lid zůstal „pro-americký“ a přeje si znovu navázat dialog se Spojenými státy. Potom bylo v Evropě - v Londýně 8. prosince 1985 a v Izraeli konáno několik dalších tajných schůzí, jichž se zúčastnili Iránci, Izraelité a Američané; ani Izrael ani USA však dosud nic netušily, že je Chomeiniho lidé obratně vodí za nos. Konečně na konci května 1986 Mc Farlane a North tajně navštívili Teherán, kde se však nemohli setkat se žádným vyšším vládním úředníkem, a proto 28. května odcházeli „s nepořízenou“.

☐ **Dvě mouchy jednou ranou...!**

V týž den byli také krutě napáleni Sověti. I Sověti byli totiž předtím různými oklikami z několika „spolehlivých iránských pramenů“ tajně informováni o špatném zdraví Chomeiniho a zmatech v zemi, a zároveň také o tom, že Irán se přý rozhodl normalizovat své vztahy se Spojenými státy a s nimi jedná o dodávkách zbraní. Sovětské agenty KGB byli pak „diskrétně“ zpraveni o skutečné přítomnosti Mc Farlane a Northa v Teheránu a nechali se chytit do pastí přesně tak, jak si to Chomeini vymyslel. Dne 28. května dali povel svým tajným stoupencům v Teheránu, aby zorganizovali protestní demonstrace proti přítomným Američanům. Těch Chomeinim chýněných demonstrací se vedle

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTECH VÍT, O.S.B.**
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, IL 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

March 28, 1987 — Vol. XII, No. 13.

různých příznivců Sovětů zúčastnilo také několik set levicových univerzitních studentů, členů podzemní organizace „Následovníků Imanovy linky“, kterou Chomeini považuje za zakuklený předvoj KGB v Iránu. Chomeiniho policie byla na vše připravena, a tak se ukázalo, že v Iránu vůbec žádný chaos nevládne a že Chomeiniho dosud všichni poslouchají. Účastníci demonstrace byli rázem obklopeni iránskou revoluční gardou a do posledního byli zehytáni a odvedeni. Má se za to, že pak byli všichni bez milosti popraveni. Tak Chomeini polapil „dvě mouchy jednou ranou“ a Irán rázem zbavil velké části špiónů, pracujících v podzemí pro SSSR. Už v r. 1983 Irán naložil s domácími komunisty stejně, jako Sověti nakládají se svými nabezpečnými odpůrci v SSSR, v satelitních zemích i v zahraničí. Tehdy americká výzvědná služba CIA poskytla Chomeinimu tajné informace o špiónážní síti KGB v Iránu: iránská policie nato zatkla asi 200 agentů KGB, kteří byli pak popraveni a místní komunistická strana „Tudeh“ byla rozpuštěna a zakázána.

□ **Kdo měl na tom hlavní zájem, aby celá „americko - iránská aféra“ předčasně „praska“?**

Na podzim r. 1986 - po odhalení květnové návštěvy dvou Američanů v Teheránu libanonským magazínem sekty Hezbollah, zvaným „Al-Shiraa“, dodávky amerických zbraní Iránu rázem přestaly. Podle mínění US News toto odhalení bylo náhodné, anebo způsobené přes Sýrii Moskvou. V žádném případě prý nebylo chtěné Iránem, který od Američanů ještě očekával další zásilky zbraní.

Americké zbraně, které Irán obdržel přes Izrael, mohou nyní iránské armádě pomoci vyhrát válku s Irákem. Podle mínění magazínu „US News“ iránská ofensiva má za bezprostřední cíl zmocnit se dvou ropovodů, odvádějících iráckou ropu ke Středozemnímu a k Rudému moři: první z těch ropovodů začíná na severu Iráku u města Kirkuk a druhý na jihu u Az Zubayr nedaleko města Basra. Proto se iránská ofensiva soustředila na pohraniční území v těchto místech. Až se Irán zmocní obou východisk těchto ropovodů, čehož by mohl být schopen už v blízké budoucnosti, Irák by pak ztratil všechny zdroje k financování války s Iránem, kterou by pak během několika dnů musel skončit a prohrát.

Zpráva v „US News and World Report“ je zajímavá tím,

že ukazuje spletnost moderní zahraniční politiky. Autorům se však nepodařilo vypátrat, jaký byl finanční aspekt Iránské aféry a jaký byl osud přebytku peněz, určených nikaraguským odpůrcům sandinistické vlády, Švýcarské banky, jimiž asi získané peníze z prodeje zbraní Iránu prošly - podle svého zvyku - nepodávají o těchto věcech žádné informace. - Viděna v tomto světle, celá „aféra zbraní pro Irán“ najednou také objasňuje delikátní posici presidenta Reagana, jemuž nezbyvá než se snažit ve svých projevech učinit celou věc US kongresu a americkému lidu přijatelnou. Také je zjevné, že Mc Farlane a North najednou v této aféře považovaní za největší „darebáky“ nebyli ve skutečnosti nic jiného než upřímnými a poctivými služebníky USA a amerického lidu, ale zároveň i jen věrnými vykonavateli rozkazů odněkud „shora“.

□ **USA však neztrácejí naději...**

Spojené státy však neztrácejí všechnu naději. Vědí, že Chomeiniho dny jsou v každém případě sečteny, a že zanedlouho pak v Iránu dojde k nějaké změně vlády. Doufají, že pak nové iránské vedení dojde k nutnému závěru, že nejlepší naděje na budoucnost Iránu leží v jeho dobrých vztazích se Spojenými státy a nikoliv s SSSR, který přidal k pradávnému přání ruských carů - dostat se k teplým vodám Perského zálivu - jen revoluční metodu komunistů, jak tohoto vyčleněného cíle dosáhnout: prostřednictvím umělé vyprovokovaných zmatků, třídního boje a „proletářské solidarity“ samotného iránského lidu. Ovšem, pod symboly pětipípé rudé hvězdy a za vlání rudých praporů mezinárodního komunismu se srpem a kladivem. Doufejme proto, že nepodaří-li se v budoucnu ochránit strategicky a hospodářsky důležitý Irán od nadvlády sovětského komunismu bílé pětípípé hvězdy a bílému orlu USA, že se tak podaří aspoň mohamedánskému půlměsíci a iránskému lvu, jimž popraskané sousední rudé carství 21. století nebude mít už co nabídnout.

Dosud stále jen mnoho slov a málo činů

Sdělovací prostředky, státníci, politikové i politikáři se předbíhají ve chvále nového diktátora Sovětů - Michaila Gorbačova. Ti doleva zaměření i ti naivní liberálové, jej chválí, že vnáší revoluční „humanismus“ do dlouholeté stereotypní politiky kremelských vládců. Všichni nedostatečně informovaní znovu podléhají bláhovým nadějím, že „snad“ komunisté konečně zmoudří a ukáží nějakou lidskou tvář.

Svoje chvály a naděje tyto doufající lidé, opírají o několikahodinové projevy soudruha Gorbačova, ve kterých volá po hospodářském ozdravení komunisty centrálně řízeného hospodářství a slibuje jakousi omezenou demokracií veřejného života v Sovětech. Každý rozumný člověk si může jenom přát ozdravení a zlidštění poměrů v Sovětském svazu, aby tam již jednou člověk přestal být jen pouhým číslem v statistice lidského mraveniště, ale...!

Gorbačov je zřejmě lepší diplomat než jeho předchůdci. Ale spon navenek nečiní dojem skalního komunisty, ale usměvavého, pro svůj úřad dobře školeného funkcionáře. A tak si svět může lámat hlavu, zda ten úsměv na jeho tváři je upřímný, zda je výrazem jeho nazírání na spletné mezinárodní záležitosti, nebo naopak falešná maska partajního aparátčíka. Je proto již na čase, aby přešel od nacvičených úsměvů a líbivých slov k realistickým činům.

Zatím - za dva roky v úřadě sovětského vládců - neudělal ani zdaleka tolik jako jeho předchůdce - „taký reformátor“ - Nikita Chruščov, který krátce po uchvácení moci nechal zastřelit Stalinova chráněnce sadistického katana Beriu, zapříčinil v SSSR do té doby neznámé uvolnění, že ani následující byrokratická diktatura soudruha Leonida Brežněva nedokázala lidi znovu totálně vtěsnat do strachu, jaký panoval za Stalinovy hrůzovlády.

Chruščov nebyl diplomat, byl to člověk mravů stepního mužika, ale jeho reformy zaz-

namenaly pozitivní výsledek, i když byly vytvářeny za obtížnějších okolností než jaké panují v SSSR v současné době. Chruščov dovedl získat veřejné mínění a souhlas lidu i proti zlovůli všemocného politbyra. Nakonec na to doplatil když jej v roce 1964 Brežněv a jeho kumpáni vysadili ze sedla.

Měřeno materiálním loktem, Sovětský svaz zaznamenal za Chruščovovy vlády značný technický a průmyslový pokrok. Po technické stránce Sověti předstihli Ameriku, když vystřelili prvního Sputnika a poslali prvního muže do vesmíru. Při veškeré jeho hrubosti vláda Chruščovova byla pro lidi v SSSR významným krokem kupředu.

K ozdravení sovětské ekonomie a zlepšení mezinárodních vztahů Gorbačov měl zatím lepší podmínky než Chruščov, ale kromě líbivých slov a frázi, chvályhodného propuštění omezeného počtu politických vězňů ze sibiřských pracovních táborů a psychiatrických ústavů, zdrazení vodky a boje proti alkoholismu si asi ještě dlouho počkáme na nějaké významnější činy. Ať se nám to líbí nebo ne, velká většina občanů SSSR je loyální, nebo trpně nevšímavá i k nynější vládě.

Proto kremelská vláda mohou snadno provádět nějaké omezené reformy. Připomínám - jen omezené - protože jakákoliv významnější změna v socialistickém hospodářství nebo více svobody a demokracie by nutně znamenaly konec komunistické diktatury v Rusku. Přesto veliká říše Sovětů snese již trochu „hláskosti“, více povídání o demokracii a snad i nějaké zlepšení hospodářské.

Jestli se reformistům podaří odstranit neschopné partajní byrokraty, kteří dlouhá léta jako žáby na prameni sedí na vedoucích místech centrálního plánování v průmyslu, zemědělství, obchodu a jiných klíčových

odvětvích hospodářského, sociálního a kulturního dění, zaznamenají první důležitý úspěch. Jinak myslím, že sovětské mocipáni mohou směle zavádět nějaké kosmetické reformy a udržet se při tom u moci. Zatím však zůstává nezodpovězená otázka, jakým směrem se v budoucnu pohne komunistický monolit. Ještě více doleva, do prava, rovně vpřed nebo zpět do Stalinského temna? Zatím zde není ani jistoty, že Gorbačov se udrží u moci, aby mohl alespoň některé ze svých slibů uvést v praktický život.

Přesto však asi velmi zlé doby prožívají mocipáni v satelitních státech. Tam nikde lidé nestojí za vládnoucími aparátčíky, o nichž vědí, že jsou to pouze mistodržící Moskvy. Jakékoliv významnější uvolnění jmenovitě v Československu, by tam znamenalo opakování roku 1968.

Každopádně Husák & Co. mají velké existenční starosti o to, jaký bude příští vývoj v Kremlu. Shluk událostí naznačuje, že tam v zákulisí ještě probíhá zápas o moc a o posílec mezi starými skalními bolševiky a mladšími vzdělanějšími stoupenci nových směrů. Té slibované demokracii se budou zcela určitě zuby - nehty bránit členové KGB. To všecko vytváří vážné obavy v myslích místodržících v Praze, a protože se již blíží rok zaokrouhlené osmičky, bude jistě zajímavé, co pro naše národy bude znamenat rok 1988!

Náš odmítavý postoj ke komunistické tyranii se nemění. K současným zmatkům a událostem v SSSR si musíme zachovat vyčkávací postoj. Při tom vítáme každou změnu k lepšímu a zlidštili se třeba jen nepatrně životní podmínky národů pod komunistickým panstvím, opravňuje to k nadějím, že i u nás v Československu tyto události ovlivní život našeho lidu.

J.A.N.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narození a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

Kašpárkovo loutkové divadlo.

v sobotu 28. března 1987
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klaní se vám Kašpárek!!

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, skrze tvé vtělené Slovo -- nastává smír mezi tebou a lidským pokolením. -- Dej, prosíme, ať křesťanský lid odvíjí svou víru -- a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním svátkům. -- Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY SAMUELOVY (1 Sam 16, 1b. 6-7, 10-13a)

Hospodin řekl Samuelovi: "Naplň svůj roh olejem a jdi. Předstoupím tě k Jíšajovi, Betléžanu, protože jsem si vyhledal krále mezi jeho syny."

Když přišel a spatřil Eliaba, řekl si: "Tento je ještě před Hospodínem jeho pomazaný." Hospodin však řekl Samuelovi: "Nevidím si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vyhledal. Nodívám se totiž jako člověk; člověk vidí podle zdání, Hospodin vidí do srdce."

Jíšaj předvedl před Samuelu svých sedm synů, ale Samuel řekl: "Hospodin mezi nimi nikoho nevyvolil." Samuel se septal: "Jsou to již všechni chlapi?" Řekl: "Je ještě nejmladší, který pase stáda." Samuel tedy řekl Jíšajovi: "Pošli pro něho, neboť needčemo k jídlu, dokud sem nepřijde." Pošal tedy a uvedl ho; byl plavovlasý s krásnými očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomazá ho; to je on."

Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratří. Hospodinův duch působil s Davidem od toho dne i napotom.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (EF 5, 8-14)

Bratři! Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte tedy jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve vnostranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Rozlišíte dobro, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Když se něco tak veřejně odsoudí, na světle se ukáže, co to je. Všecko totiž, na co se tak vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká: "Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti."

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 9, 1. 13-17. 34-38)

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: "Jdi, umy se v rybníce Siloe (to jméno znamená 'Poslaný')." Odešel tedy, umyl se, a když se vrátil, uviděl.

Sousedé a ti, kteří jej dříve viděli žebrať, se ptali: "Není to ten, kdo tu sedával a žebrať?" Jedni říkali: "Je to on." Jiní pak: "Není, ale je mu podoben." On sám řekl: "Jsem to já."

Přivedou toho, který byl dříve slepý, k farizeům; toho dne totiž, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla sobota. Proto se ho farizeové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: "Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím."

Někteří z farizeů říkali: "Ten člověk není od Boha, protože nezachová sobotu." Jiní naopak říkali: "Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?" A došlo mezi nimi k roztržce. Řekli tedy znovu tomu slepému: "Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?" On odpověděl: "Je to prorok."

Odpověděl mu: "Celý ses narodil v hříchu, a nás chceš poučovzt?" A vyhnal ho ven.

Ježíš se dověděl, že ho vyhnali ven; vyhledal ho a řekl mu: "Věříš v Syna člověka?" Odpověděl: "A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?" Ježíš mu řekl: "Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví." On na to řekl: "Věřím, pane," a padl před ním na kolena.

P. Adalbert M. Zuna:

IV. NEDELE POSTNÍ

29. března 1987

I. Čtení (I. kniha Samuelova 16, 1; 6-7, 10-13):

Účelem a cílem předvelikonočního postu je, abychom se zdokonalili v poznání Boží vůle, Božích záměrů s námi a se světem a tak skutečně žili z milosti, která je nám dána smrtí, Vzkříšením Kristovým. Je naším úkolem „proniknout“ do Božích plánů, vidět věci tak, jak je vidí Bůh často zcela odlišně od toho, co si myslí svět kolem nás, co je v očích lidí pokládáno za velké, důležité, účtyhodné, zatímco to nemá v „očích“ Stvořitelových prázdnou důležitost ani cenu. Vždyť jako křesťané už dávno víme, že Boží cesty jsou někdy zcela odlišné od cest tohoto světa! Je třeba velké víry, věrnosti, oddanosti Bohu, a tím pevného charakteru, abychom nepodlehli pokušení „veřejného mínění“, jež není vždy totožné s pravdou Boží. - Podivuhodný důkaz této „boží politiky“ s lidmi je nám dnes jasně připomenut bibličkou událostí, jež je zaznamenána v knize králů - (I. kniha Samuelova) - vyvolením bezvýznamného Davida za pomazaného krále Izraele. Izraelský lid chtěl mít za svého vůdce viditelného krále - jako ostatní národové - a nikoliv jen neviditelného Jahwe. Bůh k tomu nakonec svolil a tak nastala velká změna v dějinách vyvoleného národa. první pomazaný král Saul však nebyl hoden svého úkolu. Prorok Samuel mu oznámil, kvůli svému chování byl Jahwem zavržen, a že již není více králem. Bůh poručil Samuelovi jít do Betléma a pomazat za krále jednoho ze synů Jíšaje. I sám prorok Samuel se tomu divil a tak i sám trochu podlehl lidskému zdání. Měl zato, že má pomazat za krále toho nejzdatnějšího a nejstatečnějšího v očích lidí. Zcela zapomněl na to,

že Bůh nepotřebuje to, co potřebují lidé. Bůh si vyvolí toho, koho chce, někdy i toho, kdo je nepatrný, nenápadný či bezvýznamný v očích lidí. Sám se divil tomu, že má pomazat na krále toho posledního z Jíšajových synů, obyčejného pasáčka - hlídače stáda ovcí, kterého si Bůh vybral, i když byl jinochem. A tak olej stéká na Davidovu hlavu a plní jeho srdce pocitem Boží lásky. Duch svatý spočinul na Davidovi a bude jeho silou po celý život. - Pro nás je to důtklivé připomenutí pro postní dobu, že jsme jen to, co jsme v očích Božích! Jen Boží láska si nás vyvolila, abychom zcela nezastouzeně byli věřícími v Božího Syna, v Jeho vzkříšení a spasení a stali se tak členy Jeho vyvoleného lidu v Jeho království.

II. Čtení (List svatého Pavla k Efesanům 5, 8-14):

Město Efesus v dnešním Turecku mělo velký význam na životní cestě Pavlově. Při své třetí apoštolské cestě strávil tam celé tři roky a získal velkou obec věřících pro církev. Obtíže a nebezpečí, která ohrožovala jiné křesťanské obce v Řecku a v Asii, neušetřily ani Efesus. Efesus byl totiž tehdy hlavním městem Malé Asie, střediskem obchodu, kultury, všeho zlého i dobrého, co s sebou neslo požívačně pohanství. Za své záložní vazby v Římě pak poslal svatý Pavel po křesťanu Tychykovi tento list, který byl asi určen i jiným křesťanským obcím v Malé Asii, které sv. Pavel získal svým kázáním pro Krista. V krásných myšlenkách a přirovnáních v něm sv. Pavel popisuje vznešenost díla Kristovy milosti v duších těch, kdo přijali Ducha svatého a žili podle Kristova ideálu. List začíná nesmírnou chválou díla milosti v duších křesťanů, jimž posílá svůj list. Pastýřská zod-

povědnost sv. Pavla se však musela dotknout i temných a ožehavých stránek života asijských křesťanů a varovat je před tím, co ohrožovalo jejich víru a vnitřní spojení s Kristem: „Bud' te pevní ve víře, nemějte podíl na názorech a pohloupení těch, kteří dosud nedošli světla a jsou ještě daleko od Krista, v moci tohoto světa a pod vlivem d'ábla - lháře.“ Malé stáde Kristovo se všude dosud ztrácelo v početné převaze pohanského světa kolem nich. V Efesu byla svatyně bohyně Artemis, její kult se svudností tajných obřadů byl pramenem zisku a proto i chloubou pohanského života Efesanů. Jak snadné by bylo přidat se k většině a jít s proudem omamujícího života pohanských kultů a pohanského života, a kolik vnitřní síly bylo proto křesťanům v Efesu třeba, aby šli proti proudu. Proto má sv. Pavel jedno varování: „Vaše vzpomínky na vaši pohanskou minulost nejsou nic jiného než temnota!“ Nejsou hanebnosti a krutosti pohanského života, za něž se nyní stydíme, ničím jiným než temnotou? Obrat' se k Tomu, kdo je světlo, a v němž jste rozpoznali, že je schopen býti neustále vašim světlem svou naukou a svou milostí. Odejdete se tomu světlu, žijte v něm a budete stále více cítit přítomnost Kristovu! Zřekli jste se temnot a probudili jste se ke světlu. Žijte proto nadále v tomto poznaném světle než nadejde vítězný Kristův den v záři Jeho věčného království!

Evangelium: (Jan 9, 1-41):

Dnešní výňatek z evangelia sv. Jana je jednou z nezapomenutelných příhod z Kristova života, které nás přesvědčují o Jeho lásce a dobrotě. Se všemi podrobnostmi tohoto zázraku o Jeho místě a času podává nám John pohnutý děj

MAIL ORDER NOVINKA

Přímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké -(na skořápkách slepičích i husích vajec.) Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

E. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

plný prostoty a světla. Zároveň nám nabízí hluboký vhléd do tajemství Kristovy osobnosti, jež stále obklopovalo Krista a jež se náhle rozplynulo zářakem, vykonaným v blízkosti jeruzalémského chrámu a vodním pramenem studně Siloe - (což v hebrejštině znamená „Poslaný“.) Překvapuje nás tvrdohlavá předpojatost farizejů, kteří si „byli jisti“ svou věcí a svou autoritou, kterou chtěli vnútit ubožákovi, o němž si mysleli, že se jich zalekne, když mu oni - pátnové - řeknou svoje. Tím více nás přesvědčuje prostá odvaha člověka z lidu, který si nevšímá bublin nadutosti domnělých představitelů zákona, protože je zcela zaujat a překonan skutečností, že najednou vidí, a upřímná vděčnost jej ke Kristu přitahuje. Proto od Něho dostává se světlem očí i světlo nebeského života. - Spasitel právě zakusil ponižující urážku ze strany svých nepřátel. Chtějí jej kamenovat, protože prohlásil svůj božský původ jenž předcházela době praotců vyvoleného národa. Zcela náhodou se setká u bran chrámu se slepcem - žebrákem. Otázka apoštolů byla zcela konvenční: „Je slepý od narození, nebo oslepl později, vinou svou, nebo vinou svých rodičů?“ Spasitel hned odmítá všechno podezření. Tento ubožák je předmětem velké lásky boží; Bůh na něm ukáže svou slávu. Pán Ježíš však má ještě jiný úmysl. Blíží se hodina temnot. Ti, kteří odmítají jeho slova, zdánlivě zvrátí. Pokud je ještě světlo, je jeho povinností, utvrzovat víru svých apoštolů. Celý zázrak je i symbolickým srovnáním: svět je v temnotách. Slepec symbolizuje všechny ty, kdo nevěří. Stačí uvěřit Kristu, stačí přijmout jeho milost zázračným umytím ve vodě Siloe, v „poslaném Kristu“ - a temnoty se promění ve světlo božského života. Zázrak a vše, co po něm následovalo - s napjatými i humornými chvílemi - je symbolicky vyjádřeným zápasem mezi temnotou těch, kteří neviděli - ač tvrdili, že vidí - a světlem těch, kdo byt' byli i slepi, rozpoznali v Ježíši Spasitele a cele se mu oddali jako zdroji světla a života.

Snažme se najít i svoje místo v tomto zázraku. Pokorně sestupme dolů ke Kristu, k pramenům Siloe, ke Kristu pokořenému v jeho utrpení a obmyjme se vodou jeho milosti, abychom znovu poznali a znovu vyznali, že On je skutečné zdrojem světla života, slíbeným Spasitelem každému pokornému věřícímu člověku a tím i všem národům všech dob.

Češství a Evropa

(Pokračování ze str. 1)

moří a tedy ve skutečnosti mnohem menší, než nač by ukazovala početnost našeho obyvatelstva) - klade se otázka tak, že musíme svůj nacionalism vědomě svádět na jmenovatele universálního, vyrovnávat jej účelně a záměrně universalismem. To jsme dělali velmi šťastně ve středověku, to jsme dělali v době obrozenství, to musíme dělat dnes i zítra. Pak se může stát jednoho dne, že budeme jazyčkem na vahách evropských, že rozhodneme o vítězství jednoho směru evropského proti druhému. Věřím v poslání středu v Evropě. Osa, kolem níž se ustředuje a krystalizuje dění světové, posunuje se neznatelně, ale přece od západu na východ. Ruský kolektivism a západnický individualism nebudou neustále naježeny proti sobě jako voda a oheň; budou se v budoucnosti víc a víc směřovat, prolínat, postupovat. Syntetická myšlenka, která předejme toto slučování a ukáže mu cesty, nepochodí špatně. Nemohla by to být myšlenka středoevropská, a speciálně myšlenka naše? To je kulturní program na jedno století, nýbrž na století několik.

III.

Podstata češství nedá se zavřít do žádné formulky. Psychologie na to nestačí, a ty všechny charakteristiky antitesou, které byly vyrobeny, selhávají. O nás se říká, že jsme cosi jako židé nebo Japonci Slovansva, lidé převážně střizliví, hbití a obratní vykořisťovatelé cizích objevů, lidé dedukce a kombinace. Nu, to je pojetí velmi jednostranné, které jistě nezasahuje středu naší bytosti. Jakápak střizlivost, když máme takové zjevy, jako jsou mistr Třeboňský, Máchá, Zeyer, Březina, Smetana a Janáček, lidi čisté obraznosti tvůrcí? Naše národní kultura není epigonská, rostla jako každá jiná národní kultura ze žhavého středu naší bytosti. Selství v nejšířím slova smyslu, člověk země a jejich prací, bylo jeho nositelkou a vytvářečkou; ne šlechtic, ne rytíř, a méně i měšťák a clericus než na západě. To má své výhody i nevýhody. Výhoda je v tom, že se v kulturním životě účastnily dříve a větší měrou než jinde široké vrstvy lidové; nevýhoda v tom, že tato kultura zanedbávala často formu, její umělecký universalism a popularizující polovicatosti, osvětářské povrchnosti. Delšího a vytvářejšího soustředění uměleckého dostupovala dosti zřídka;

spíše než v románu a v dramate dotvořila se v lyrice hodnot průkaznějších. Zde bude třeba nápravy stupňováním úsilí objektivisačního.

Postavení dnešního češství v současné Evropě? Myslim, že není ještě možno o něm mnoho říci, protože moderní češství se teprve v našich dnech bolestně a po velkých překážkách krystalizuje. Jsou jednotlivci, kteří pronikli již na západ, ale tak tomu bylo vždycky. Měli jsme duchy rovnocenné západu, na západě školené a na západě vázané.

Takového Matěje z Janova, takové české komponisty z XVIII. století, kteří tvoří přímý předpoklad klasické hudby západní a střední Evropy. Kdekoli se Čech podával prostě a hrdě v plnosti své jadrné bytosti, vynutil si vždycky úctu a sympatii cizích posuzovatelů a pozorovatelů. Špatně to bylo s ním, jen když zbáblivěl, když se proměnil v drobné kantůrce, nebo hůře ještě v policajta nebo v žandára, v školníka nebo v žaláříka, v přísluhovače cizí moci a v škrtitele svobodného života národů jiných. V Uhrách i v Itálii jednu dobu za reakce rakouské zanechali Čechové po sobě tuto směšně nenávisťnou

vzpomínku. Ve výtce Mickiewiczové, že české obrození bylo příliš literárně tichošlápské, řekl bych dlouho jen a jen jazykově, neoplovněné výboji společenskými a ideovými, jest jisté jádro, které bychom neměli přehlížet. Poláci a Maďaři výbojnějším, romanticky hrdějším pojetím svého poslání jako rytířů svobody a jako básníci a odbojníci získali si sympatie západní Evropy na dlouhou dobu; i dnes ještě je velmi těžko je vykořenovat, redukovat je do pravdivějších rozměrů. Stín maloměst'áctví vši se posud v představách západní Evropy na postavu Čechovu, její představy o nás bývají posud nejednou taktu determinovány - a konec konců musí si přiznat, že to není tak zcela bezpodstatné. Tedy: nesmíme v Evropě nejprve vnucovat svůj báblivý vkus píplavého domácího chovu. Řekl jsem již jinde, že podnětelsství pokládám za dědičný hřích českého národa. S tím tedy do kanálu! A trochu víc kuráže k pravému rytířství a k pravému heroismu. Stát se tím, kým již vpravdě začínáme být a kým jsme vpravdě i v minulosti vždycky byli, alespoň ve svých nejlepších. (Šaldův Zápisků VII. 1934-35)

PRODÁVÁ SE

V NORTH RIVERSIDE (2509 Westover Ave.)
PROSTORNÁ RODINNÁ RESIDENCE

s „výměnkářským“ bytem pro dědečka s babičkou.
Z nutnosti rychlého prodeje je cena snížena pod její dnešní hodnotu.

Musí se osobně vidět!

Proto srdečně zveme vážné zájemce, aby si přišli osobně vše prohlédnout

V NEDĚLI při „OPEN HOUSE“ 29. BŘEZNA 1987
od 1:00 do 4:00 hodin odpoledne, kdy Vás celým domem ochotně provede krajanka

JARYNA (YARA) MLSNÁ z realitní firmy
„RE/MAX PARTNERS REALTORS“.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradou, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

MINARIK'S BAKERY

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrůdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

**NOVÝ ZÁVAZNÝ DOKUMENT
NAŠEHO SV. OTCE O POKUSECH
V. BIOGENETICKÉM INŽENÝRSTVÍ**

Dne 10. března Vatikán uveřejnil 40. stránkový dokument, zvaný „Instrukce o respektu lidského života v jeho počátcích a o důstojnosti plodění“. Je to nejdůležitější vatikánský dokument, zabývající se tímto oborem, od vydání encyklický papěže Pavla VI. „O lidském životě“.

Následující nové praktiky byly pro věřící katolíky prohlášeny za mravně nepřijatelné, protože se při lidské přirozenosti a tím i Božím zákonu.

1) Umělé početí ve zkumavce („in vitro“); v živném roztoku se nechá spojit několik ženských vajíček se spermaty, vybere se jeden ze vzniklých „nejzdravějších“ zárodků a vloží se do lůna matky, která kvůli své neplodnosti nemůže přirozeně počít.

2) Užívání k umělému oplodnění vajíčka, či spermatu třetí osoby, mimo manželskou dvojici.

3) Užívání k početí tak zvaných „zástupných matek“ neboli svobodných i vdaných žen a vdov, do jejichž mateřské dělohy se vloží buď už hotový zárodek, či mužské sperma; dítě se pak v cizím lůně normálně vyvine, narodí se „cizí matce“, která je pak za určitý „dohodnutý“ poplatek vrátí původním rodičům. Donošení dítěte je tak považováno jen za jakousi prokázanou službu a vyplacený obnos za pouhé „najemné“ cizí dělohy.

Podle vatikánského dokumentu neplodní manželé se mají se svým „osudem“ smířit; obdržet dítě je božím darem a nikoliv právem. Celých 10 % normálních manželství je neplodných. Je nutno podřídit se v tom vůli Boží, anebo „vyzkoušet to před manželstvem“, což je sice odpustitelným hříchem, když se pak lidé vezmou, ale oficiálně to církví dovoleno není. Neplodní manželé mohou adoptovat dítě, anebo se mohou věnovat jiné činnosti pro službu lidstvu: věnovat se výchovné činnosti, pomáhat chudým rodinám, starat se o chudé či postižené děti. Dítě věřících katolíků může být počato pouze normálním pohlavním stykem, který je výsledkem vzájemné lásky manželské dvojice.

Vatikán ve svém dokumentu uvádí důvody pro své tvrzení, že

umělé oplodňování je protipřirozené a proto mravně nepřijatelné:

1) Pouze jeden ze zárodků, utvořených ve zkumavce, je přenesen do lůna budoucí matky; ostatní jsou odhozeny a zničeny, či jsou nechány zmrzout a uskladněny. Rozhoduje-li člověk libovolně, který se zárodek má žít a který nikoliv, stává se nemístně na místo Boha, který pouze sám může rozhodovat o životě či smrti člověka. Zmrznutím a uskladněním se zárodky vystavují riziku smrti či vážného poškození; tytéž zárodky jsou také nepřijatelné zbařeny prostředím mateřského lůna.

2) Věda chce nedovoleně užívat svých metod k vybírání zárodků určitého chtěného pohlaví, buď mužského či ženského. Také by chtěla genetickým inženýrstvím dosáhnout vytvoření lidských bytostí, obdařených chtěnými kvalitami. Mimoto může chtít na požádání či z pouhé lidské zvědavosti utvářet bytosti, které by byly směsí člověka se

zvířetem. Také by mohla brzy chtít dosáhnout toho, aby zvíře mohlo donosit lidský zárodek a dokazovat tím, že mezi člověkem a zvířetem není vlastně žádného rozdílu.

3) Užití mužského semene či ženského vajíčka třetí osoby škodí přirozené jednotě manželského svazku; je neslučitelné se společným povoláním obou manželů při plodění a výchově dětí, ruší genetické příbuzenství a vede k nevěře, rozporům, nepořádkům a nespravedlnostem.

4) Mužské semeno se při umělém oplodňování obdrží masturbací, která je pro věřícího katolíka mravně závadná, protože je egoistická a postrádá pohlavního vztahu, požadovaného přirozeným božím mravním řádem.

5) Při „zástupném“ mateřství nemohou být zachovány základní povinnosti mateřské lásky a manželské věrnosti.

6) Je nutno respektovat práva dítěte už před jeho narozením: v první řadě má právo být počato normálním pohlavním stykem z

lásky obou rodičů, spojeným nakonec třeba i jen z odpovědnosti v manželském svazku, protože je to nakonec dítě, které naučí lidi obětí a tím skutečně láse; právo být považováno za lidskou bytost už od samého okamžiku početí; právo být nošeno v mateřském lůně vlastní matky.

Doslovně se ve zmíněném dokumentu říká: „Počaté dítě musí být plodem lásky obou rodičů, i když příprava a výchova k odpovědné lásce dosud v lidském pokolení „pokulháva“. Nemůže být bez vlivu na člověka, bude-li se muset považovat jen za „produkt“ umělých lékařských zásahů a biologické technologie; (Ve skutečnosti tedy i za méně než kuřátko z normálně kohoutem oplodněného vajíčka, ale vylíhnutého v umělé zahrívané lůně a „svěřěného“ potom kterékoli kvočny. Pozn. redakce)

Vatikánský dokument také

zakazuje zkoumání za doby těhotenství, zvané „amniocentese“, v případě, že matka či rodiče by měli v úmyslu zničit nenarozené dítě potratem, kdyby se zjistilo, že by se narodilo zmrzačené, abnormální či postižené dědičnou chorobou.

Kardinal Josef Ratzinger, prefekt vatikánské Kongregace křesťanské nauky a víry, pod jehož dohledem byl svrchu zmíněný dokument připravován posledních sedm let, však řekl, že je docela možné, že biologičtí vědci a lékaři naleznou v budoucnu cesty v tomto ohoru, které nebudou v rozporu s přirozeným Božím zákonem a budou pak i Kristově církvi přijatelné.

Věřící katolík, který se vědomě a dobrovolně provinil proti těmto důležitým směrnicím své církve se dopouští závažného přestupku proti přirozenému Božím řádu a tedy těžkého hříchu.

Změna v předsetnictvu odbočky ČSNRA - Gen. Milan Rastislav Štefánik v Illinois

Odbočka ČSNRA „Štefánik“ si zvolila nový výbor pro rok 1987 na valné hromadě, konané v sobotu 21. února ve spolkové místnosti „Avon Township Center“ v Round Lake. Stalo se tak za přítomnosti 18 členů, po selhání zpráv odstoupivších činovníků a po udělení absolutoria.

V obsazení úřadů nastala změna v předsetnictvu odbočky. Předsedou se stal br. Boris Kraupner a s. Bláža Lauriechová, vdova po Dr. Lauriechovi, spoluzakladateli odbočky, byla zvolena za místopředsedkyni.

Br. Ing. Dellin, předseda odbočky od založení - (t.j. 17. ledna 1964, tedy plných 23 let) - resignoval a nominací na rok 1987 nepřijal odůvodněním, že by rád viděl, aby na jeho místo nastoupil někdo mladší. Věříme, že br. Ing. Dellin, původce a spoluzakladatel odbočky, bude mezi nás s jeho paní i nadále chodit a v činnosti pro naši organizaci pokračovat a pomáhat nám, kde bude moci.

My se s ním tedy neloučíme, ale jen mu chceme u příležitosti jeho resignace na úřad předsedy za všechub obětavou vlasteneckou spoluprací ve společném odboji v rámci organizace ČSNRA jménem nás všech v naší odbočce srdečně poděkovat. Začátek se založením odbočky a s organizováním po roztroušených „osobních a farmách“ zde na

severu Chicaga nebyl lehký. Jen jeho pevná víra ve spravedlivý zítřek a v obnovení svobody doma dodávaly mu síly k udržení odbočky v chodu. Jeho zájem o vše, co se doma dělo a děje ho stále nutilo k tomu, aby povzbuzoval exulanty a starokrajany, aby na domov nezapomínali, a aby se aktivně zapojili do společné práce pro jeho osvobození.

My, kteří jsme z Československa odešli po únorovém puči v roce 1948, jsme nevěřili, že budeme na osvobození čekat ještě v roce 1987! Někteří jsme byli větší optimisté, někteří menší, ale všichni jsme doufali, že se tolo okamžiku dočkáme. Avšak Osud rozhodl jinak, protože dnes ve světě zřejmě běží o vše, než o svobodu našeho malého Československa.

Mnozí z nás - a mezi nimi několik spoluzakladatelů odbočky - již odeslo tam, odkud není návratu. My ostatní jsme zestárli a smířili se s tím, že už se domů třeba ani vracet nebudeme. Samozřejmě jsme věděni Osudu, že za daných poměrů jsme mohli založit dobré existence pro sebe a své rodiny v Americe. Přesto ale na náš lid doma nezapomínáme a věříme, že mu svoboda brde navráćena. Ale musíme všichni přiložit ruku k dílu. V rámci našich možností a schopností musíme neúnavně pomáhat, kde můžeme, zvláště zapojením se v Chicagu do činnosti ČSNRA.

Ještě jednou, Edo, za vykonanou záslužnou práci v naší odbočce srdečné díky a těšíme se na další spolupráci.

Kardinal Tomášek Městskému soudu v Praze

K rukám předsedy senátu, který posede odvolací řízení proti dr. Vladimíru Fučíkovi a spol.

Obraćím se na Vás jako ten, kdo je odpovědný za věřící. Pokud jde o jejich duchovní život. Pět členů mé diecéze bylo před soudem 28. května 1986 v souvislosti s náboženskou literaturou: Dr. Vladimír Fučík, Květoslava Kuželová a Adolf Ráček dostali podmíněný trest, proti němuž se odvolali; Ing. Václav Dvořák a Michal Holeček byli zproštěni viny, ale prokuratura žádá o uložení trestu.

Dne 12. prosince 1986 máte rozhodnout o jejich vině a trestu. Poněvadž jde u nich o činnost náboženské povahy, mám povinnost se k tomu vyslovit.

Mám informace o této záležitosti. Musím však vyjádřit svůj zásadní nesouhlas s trestáním věřících za činnost, která nejen není v rozporu se zákony, ale je naplňováním práv zaručených ústavou ČSSR a mezinárodními dohodami o lidských právech. Tyto pozitivní normy jsou zakotveny v právu přirozeném, které poskytuje mravní podklad pro každý spravedlivý boj na světě: za mír a svobodu všeho druhu a proti útlač všeho druhu.

Prakticky to zahrnuje i právo na život podle vlastní víry, na její svobodné prohlubování slovem i činem - právo na vše-

hovu dětí ve víře, morálce a na její sdělování každému, kdo má o ni zájem. Je to normální součást křesťanského života. Proto i laici mají nejen toto právo, ale i povinnost, takže nelze označovat opatřování a poskytování náboženských textů za duchovenskou činnost.

Dále je třeba uvážit, že obětavá činnost takových věřících je vyvolána známým nedostatkem duchovní literatury. Proto nutno souhlasit s jejich prohlášením při předchozím soudním projednávání, že by svou energii obrátili jiným směrem, kdyby katolická literatura byla dostačující.

Mohu osobně dosvědčit, jak škodlivě působí na prestiž naší republiky rozpor mezi veřejným prohlášením náboženské svobody a faktickou praxí, pokud jde o postup bezpečnostních orgánů a soudů. Za hranicemi to vzbuzuje odpor a u našich věřících to prohlubuje nedůvěru.

Mimoto se už i u nás otevřeně píše o povážlivých jevech v naší společnosti, zvláště mezi mládeží. Proto působí trapně, že ti, kteří se snaží obětavě společnosti sloužit, aby se předcházelo těmto negativním jevům, jsou stavěni nejen na roven škůdcům společnosti, ale dokonce jsou postihováni trestním řízením.

Když toto všechno vezmete v úvahu, lze očekávat, že upustíte od uložení trestů.

11. prosince 1986
František kard. Tomášek
pražský arcibiskup-metropolita

**Buy U.S.
Savings Bonds**

New York. — V červenci 1986 ceny ropy na mezinárodních trzích sice stouply z 10 dolarů na nyníšších 18 dolarů za barel, avšak ani při této cenové výši se ve Spojených státech dosud nevyplácí pátrat po nových ložiskách oleje, a dosavadní těžba zemního oleje je u nás v USA mnohem nákladnější než v zemích OPEC. Nalézt nová ložiska zemního oleje v USA a pak z nich čerpat, je na př. 17krát dražší než v Saudské Arábii. Proto v současné době americké olejařské společnosti nemají zájem o rozšíření těžby oleje v USA a naopak méně významné studně, z nichž se těžba nevyplácí, jsou nadále zavírány. Proto v roce 1986 v důsledku zvýšené domácí spotřeby byl dovoz oleje z ciziny zvýšen průměrně o jeden milion barelů denně. Tak dnes asi třetina zemního oleje, spotřebovaného v USA, je dovezena z ciziny; z toho dvě třetiny jsou dovezeny ze zemí OPEC. Znalci v oboru energetiky předvidají, že v příštích pěti letech domácí těžba oleje v USA klesne o 2 miliony barelů denně, a že pak na začátku devadesátých let celá polovina spotřebovaného oleje bude musit být dovezena z ciziny. Proto zavčas pozvedají své hlasy a varují, že příšnou závislostí na cizině by nakonec mohla být ohrožena bezpečnost Spojených států. Zároveň varují, aby k povzbuzení domácí těžby byly na olej, dovážený z ciziny, uvaleny zvláštní taxy. Tento návrh se však nelíbí ani Reaganově vládě ani US zákonodárcům, protože US spotřebitelé by pak musili platit více za gazolin a otopný olej, což by pak svým politickým reprezentantům „přípomněli“ při volbách. — Zákonodárci těch států, kde se těží uhlí, nejsou zase příznivci návrhu, aby zvláštními daňovými výhodami bylo podnikům umožněno užívat více zemního plynu. Horlivec o uchování čistoty přírodního prostředí si už zase vymohli, že byly zamítnuty žádosti o postavení dalších atomických centrál a nebylo dáno dovolení k pátrání po oleji v moři při

kalifornském pobřeží. US kongres, jak se zdá, bude pouze povolný k podniknutí aspoň dvou menších opatření: budou doplněny rezervy zemního oleje pro potřeby národní obrany a dovolí se pátrat po nových olejových ložiskách při severním pobřeží na Aljašce.

● ● ●
Paříž. — Japonsko vyrobí v tomto roce - podle odhadů - 9,8 milionů nových aut a v roce 1988 jich bude už schopno vyrobit téměř o dva miliony více a dodat na trh asi 11,2 milionů, jen proto, že ještě více zmodernizuje a zautomatizuje jejich výrobu. Deset zemí Evropského ekonomického společenství (EHS) se obává, že poměrně levná a kvalitní japonská auta v příštím roce zaplaví už také západoevropský trh, což bude mít za následek nejen vysoký obchodní ztrátou asi 100.000 pracovních míst v místním automobilovém průmyslu. Západní Evropa totiž právě prochází obdobím modernizace neboli „restrukturace“ své automobilové výroby; v tomto roce - podle odhadů „Výboru výrobců automobilů v zemích EHS“ - bude v západní Evropě prodáno 1,1 milionu aut japonské výroby, což bude představovat 9,5 % všech prodaných aut v zemích EHS. V roce 1988 se však tento počet zvýší na dva miliony aut neboli na 18 % všech nových aut, prodaných v západní Evropě, japonské výroby. V samotném Japonsku bude prodáno pouze asi 3,7 milionů aut, protože vnitřní japonský trh se rozšiřuje jen velmi pozvolna; do Spojených států nebude vyvezeno více než 2,3 milionu japonských aut, protože Japonsko se zavázalo, že tento počet nepřekročí. — Země EHS se chtějí vyvarovat invazi japonských aut dvěma opatřeními: jednak chtějí požádat Japonsko, aby v roce 1988 vyvezlo do západní Evropy

LETEM

SVĚTEM

pouze tolik svých aut, kolik jich tam vyveze v tomto roce, jednak budou naléhat na to, aby Japonsko dovolilo dovoz aspoň 300.000 aut západoevropské výroby. Je však prý skoro jisté, že Japonsko nesníží svá protekcionistická opatření a že bude zbožná práni EHS téměř úplně ignorovat.

● ● ●
Pretoria. — Jižní Afrika musí žít ve stavu vojenské pohotovosti proti svým nepřítelům vnitřním i vnějším. Znalci však říkají, že bude schopna úspěšně vzdorovat svým odpůrcům po dlouhá léta. Její ekonomie se opět začala přes všechna embarga zlepšovat. Jižní Afrika má na své území prakticky všechny suroviny, kterých potřebuje; pouze jí chybí zemní olej, avšak zato má velké rezervy kameného uhlí, které jí umožňují vyrábět gazolin synteticky. Vývozem strategických nerostů, zlata a diamantů si získává bohaté rezervy cizích měn, za které oklikami dostane všude všechno, co si přeje. I vojensky je dnes soběstačná, sama je schopna si vyrábět všechny druhy moderních zbraní, včetně lehkých bojových letadel. Její armáda o 106.000 mužích je dobře vycvičena, náležitě vyzbrojena a je velmi vlastenecky motivována. Do armády jsou přijímáni i černoši; prý není žádných obav, že by odepřeli poslušnost svému bělošskému velení. Také je pravděpodobné, že Jižní Afrika je dnes schopna vyrábět atomické zbraně. K tomu ještě jí přichází vhod velmi výhodná zeměpisná poloha; ze tří stran je obklopena oceánem a na souši je od nepřátelských afrických zemí oddělena širými pouštěmi a těžko proniknutelnými horskými pásmy. Na západě hranice se sousední Angolou je snadná k obhájení. Území tam je pokryto zakrslým křovím, takže je možno vidět velmi daleko do území Angoly, odkud dnes mohou ohrožovat jihozápadní Afriku marxističtí guerilové SWAPO. Avšak angolská vládní armáda není schopna měřit se s jihoafrickou, a kromě toho pohraniční pásmo v Angole je až do vzdálenosti 250 mil většinou pod kontrolou bojovníků Jonáše Savimbiho, zvaných UNIFA, usilujících o svržení angolské marxistické vlády. Tito bojovníci jsou spojenci Jižní Afriky, která jim sama také pomáhá. Dále na východ leží rozsáhlé území Botswany, většinou pokryté pouští; vláda této země nedovoluje guerilům Afrického

národního kongresu zbudovat si tam základny pro výpady do Jižní Afriky. Ještě dále k východu leží Zimbabwe, oddělená od Jižní Afriky řekou Limpopo. Zimbabwe má své vnitřní tribální problémy a zároveň ekonomicky celně závisí na Jižní Africe; proto její prezident Robert Mugabe sice odsuzuje jihoafrický apartheid svou ostrou rétorikou, avšak jeho země ve skutečnosti neposkytuje jihoafrickým guerilům žádnou významnou pomoc, v obavě, že by vyvolala odvetu ze strany vlády v Pretorii.

Marxistická vláda Mozambiku - nejvýchodnější země, ležící při hranicích Jižní Afriky - je sama velmi slabá, aby mohla jihoafrickým guerilům účinně pomoci. Musí totiž bojovat proti svým vlastním protimarxistickým guerilům „Renamo“, a dobře ví, že její existence by byla ohrožena, kdyby Jižní Afrika poskytovala Renamo pomoc. Není sice schopna ze svého území zabránit operacím guerilů Afrického národního kongresu proti Jižní Africe, avšak žádnou pomoc jim neposkytuje. — Z těchto důvodů jeden přední jihoafrický vojenský strateg nedávno prohlásil: „Můžeme vytrvat dlouhá léta; tímto způsobem můžeme pokračovat hluboko do 21. století. Naši nepřátelé proti nám nic nezmožou.“ Vnitřně také odpor proti bělochům v Jižní Africe není jednotný. Asiáté a míšenci nejsou ve spojení s černochoy. Mezi černochoy existují tribální nepřátelství. Starší černoši si jsou vědomi ekonomických výhod, jichž se černochoy v Jižní Africe dostávají; vědí, že jihoafričtí černoši jsou nejbohatší, nejzdravější, nejlépe živěni a nejlépe školení z černochoy celého afrického kontinentu, protože sami tím rychlým vývojem prošli. V Soweto už dokonce existují černošští milionáři. Uvnitř země pomáhá zachovávat pořádek dobře vycvičená policie o 35.000 mužích, z nichž polovina jsou černoši. — Rebelové „Afrického národního kongresu“ mají k dispozici dnes jen velmi málo zbraní a výbušnin; jihoafrická armáda činí totiž četné výpady do sousedních zemí, kde velmi účinně ničí jejich základny a skladiště zbraní. Protože tyto výpady přicházejí sousedním zemí velmi drahé, jejich vlády jen s velkou neochotou poskytují i jen malou pomoc jihoafrickým guerilům. V současné době černoši i rebelové nejsou schopni provádět uvnitř Jižní

Afriky význačnější teroristické akce. Proto se apokalypticky provádět bombové atentáty ve větších městech - v hotelích, obchodech či biografech - aby dosáhli aspoň pokud možno největšího veřejného efektu a mluvilo se o nich v novinách. Oběti těchto atentátů jsou skoro vesměs černoši. Biskup Desmond Tutu dokonce tvrdí, že některé z těchto atentátů jsou prováděny bělošskými extrémisty, kteří tak chtějí zdiskreditovat černošský boj proti apartheidu.

● ● ●
Vatikán. — Papež Jan Pavel II. nedávno varoval před „mylnými a nesprávnými“ představami o roli laiků v církvi v době po 2. Vatikánském sněmu. Řekl, že víra nemůže být odloučena od světského života a musí poskytovat křesťanskému lidu motivaci pro jeho socioekonomické, politické a kulturní aktivity. Hlavní rolí laiků je budovat lepší svět šířením a uplatňováním křesťanských hodnot, a nikoliv vykonávat náboženské funkce, které normálně má vykonávat kněžstvo a hierarchie. Je nutno se vysříhat dvojího nebezpečí: laicizace kněžství a klerikalizace laiků - t. j. že jsou určité lidské povahy, které by si chtěly v kostele hrát na kněze, sestřičky a faráře, a na druhé straně mají některé kněží a sestřičky takové sklony, že by nejraději dělali politiku, stávkovali, manifestně protestovali, namísto, aby své svěšené věřící vychovávali k tomu, aby uměli za sociální spravedlnost politicky bojovat a hlavně vytrvale pracovat! Světová synoda biskupů, která se má opět sejít letos v říjnu, bude jednat o problému laiků v církvi ve světle učení 2. Vatikánského sněmu, aby tak byly objasněny věci, které dnes jsou někdy nesprávně chápány. „Vatikánský sněm zdůraznil tradiční zodpovědnost laiků v úsilí o zlepšení současného světa křesťanskými hodnotami,“ řekl sv. Otec, „a zároveň zvýšil účast laiků na správních funkcích v církvi. Také jim dovolil vykonávat více čistě náboženských funkcí než dříve, avšak jde pouze o takové funkce, k nimž není potřebná kněžská svěcení.“ Tak Vatikánský sněm umožnil laikům širší účast na pastorační činnosti církve.

● ● ●
Vatikán. — Paula Cooperová, dnes 17letá, byla v US státě Indiana odsouzena k smrti a dnes čeká na svou popravu, protože v roce 1985 ubodala k smrti v

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

Gary, Ind., svou 78-letou učitelku bible Ruth Peke-ovou. Cooperová je protestantka. Podle zprávy italských novin „Il Messaggero“ se prý právě dopisem obrátila na papeže Jana Pavla II. s prosbou, aby se za ni přimluvil tak, aby její trest smrti byl změněn. Ve své cele ve vězení v Indianopolis má zavěšenou podobenu sv. Otce; chová naději, že papež se bude o její případ zajímat a pomůže jí. V Chicagu úřednice pro „Amnesty International“, k jejímu případu poznamenala, že odsuzování k smrti nezletilých se protíví mezinárodním zásadám o lidských právech. V Indii je dovoleno odsoudit k smrti i desetileté dítě; dosud však tam nikdo tak mladistvý k smrti odsouzen nebyl.

Vatikán. — Msgr. Pal Nguyen van Binh, arcibiskup v jihovietnamském Hočiminhově městě, bývalém Saigonu, řekl za své návštěvy ve Vatikánu, že vietnamští komunisté se chovají vůči katolické církvi podobně jako se vůči ní chovají komunisté v jiných komunistických zemích. Církve je ve Vietnamu znepokojována, šikanována, někdy i velmi promyšleně utiskována a pronásledována, ale dnes už ve Vietnamu neexistuje krvavé pronásledování křesťanů. Někteří katolíci kněží jsou tam doud ve vězení a nová kněžská povolání jsou různými překážkami znemožňována. Mnozí dospělí laici se však obracejí na katolictví. V jižní části země jsou komunisté vůči církvi umírněnější než na severu. V Hočiminhově městě, kde žije asi 3,5 milionu lidí, má arcibiskup Nguyen k dispozici pro duchovní potřeby tamních katolíků asi 250 kněží. Dříve komunisté zavřeli všechny kněžské semináře v celé zemi; před nedávnem byl znovu otevřen seminář v Hočiminhově městě, avšak může přijmout jen 50 kandidátů na kněžství. Sám prý mohl od roku 1975 vysvětit pouze 15 kněží. Řeholní řády ve Vietnamu sice prý dosud existují, avšak nesmějí přijímat nové členy. - Podle zprávy US státního departementu katolická církev přežila zkomunisoání Vietnamu lépe ve městech než na venkově. Katolíci si musejí opatřit schválení, chtějí-li se zúčastnit nedělních bohoslužeb; v polovině případů však jejich žádosti jsou zamítnuty a žadatelé jdou posláni vykonat zdarma některé „dobrovolnické“ pracovní brigády.

Sydney, Austrálie. — Malá ostrovní země Nauru, ležící v jižním Pacifiku při rovníku, 2480

mil severovýchodně od Sydney, se rozhodla požadovat od svých pěti bývalých koloniálních mocností náhradu ve výši dvou bilionů dolarů, protože povrch tohoto ostrova byl v posledních 81 letech z dvou třetin zničen dolováním umělých fosfátových hnojiv. Nauru, jedna z nejmenších zemí světa, má rozlohu pouze osmi čtverečních mil a jen asi 4,500 obyvatel. Jejím jediným bohatstvím jsou ložiska fosfátových hnojiv, vzniklých z ptačího trusu, podobně jako čilské nguano. Tato hnojiva tam už od roku 1906 těžily tyto země: Německo, Austrálie, Japonsko, Nový Zéland a Anglie. Celkově tam vytěžily více než 100 milionů tun hnojiv. Tím však dvě třetiny ostrůvka byly zničeny; dnes se podobají měsíční krajině a jsou neobydlené a neschopné zemědělského obdělávání. Dolování umělých hnojiv tam však dnes pokračuje dále a je jediným ekonomickým zdrojem pro obživu tamního obyvatelstva. Ročně se tam vytěží asi za 100 milionů dolarů hnojiv a jsou vyvážena do ciziny, zejména do Austrálie. Protože tamní obyvatelstvo opustilo zemědělství a rybolov, všechny potraviny se tam dnes musejí dovážet. Nynější prezident Nauru Hammer de Roburt pomýšlí na to, co bude obyvatelstvo ostrůvku dělat, až se vyčerpají tamní fosfátová ložiska. Požadovaného obnosu by chtěl užít k opětovnému pokrytí znehodnocené země úrodnou zemědělskou půdou. Lodi, které tam nyní přijíždějí prázdné pro fosfát, by v budoucnu byly placeny za to, aby tam přivážely zemědělskou půdu. De Roburt také založil „Nauru Phosphate Trust“, vlastníci v různých zemích světa investice a nemovitosti v hodnotě 750 milionů dolarů; v budoucnu výtěžek z těchto investic a nemovitostí by měl sloužit k záchraně, k výživě a k existenci obyvatelů ostrova. Také už hledal - prozatím bezvýsledně - jiný ostrůvek v jižním Pacifiku a v Karibském moři, kam by se případně obyvatelstvo Nauru mohlo v budoucnu přestěhovat. Vlády příslušných pěti zemí však nevzaly žádný ohled na žádost presidenta de Roburta o poskytnutí obnosu dvou bilionů dolarů, ba ani nepovažovaly za nutné mu na jeho žádost odpovědět. Pouze mluvčí australské vlády řekl, že idea presidenta ostrova Nauru je „absurdní.“ - Císařské Německo ovládalo tento ostrůvek od r. 1888 do r. 1914, potom jej Austrálie spravovala až do 2. světové války; potom tam tři roky vládlo Japonsko. Po válce pak Británie

a Nový Zéland společně spravovaly ostrůvek jako partneři v „Britské fosfátové komisi“. Ostrov Nauru obdržel svou „nezávislost“ v roce 1968.

Kampala. — Dne 17. března ve východní Ugandě, na cestě, poškozené silnými dešti, narazil přeplněný autobus cestujících do zastavujícího nákladního traku a pak se přes zábradlí mostu zřítíl do hluboké strže, kudy teče řeka. Ze 150 lidí, jedoucích v autobusu, jich zahynulo 101. - V Indii jižně od města Madrasu vybuchla bomba na mostě, kudy právě přejížděl osobní rychlík. Dva wagony se zřítily do řeky; přitom zahynulo asi 24 lidí. Původci této sabotážní akce jsou dosud neznámí.

Tel Aviv. — Už je to tady! Ministerstvo školství oficiálně „demokratického“ státu Izraele zakázalo užívat ve školách bibli, obsahující také Nový zákon; křesťanští misionáři totiž rozdávali zdarma školám na kolektivních farmách - „kibucích“ - exempláře bible se Starým i Novým zákonem. Matí Dagan, náměstek předsedy oddělení náboženské nauky na ministerstvu školství, hájil toto rozhodnutí tvrzením, že prý pouze Starý zákon pochází od Boha, zatímco Nový zákon byl napsán lidmi. Moshe Edelstein, ředitel jedné obecné školy v Tel Avivu řekl, že prý Židé byli po dlouhá staletí vraždění a pronásledováni právě kvůli Novému zákonu! Starý zákon prý musí zůstat posvátný všem Židům, a to i těm, kteří už nezachovávají jeho předpisy. Pouze Starý zákon sám totiž „představuje to, co z nás dělá Židy!“ Na židovských školách však učitelé někdy studentům o tomto díle vykládají, aby lépe pochopili západní literaturu, civilizaci a západní mentalitu.

Vatikán. — Papež Jan Pavel II. letos opět navštíví Spojené státy kam přiletí 10. září, a kde zůstane 10 dnů. Navštíví Miami, Columbia v S.C., New Orleans, San Antonio, Phoenix, Los Angeles, Monterey v Kalifornii, San Francisco a Detroit. Osmnáct amerických kardinálů, arcibiskupů a biskupů navštívilo 18. března Vatikán, aby s autoritami Vatikánu a přímo se sv. Otcem jednali o případech na tuto návštěvu a připomněli papeži zvláštní „specifické“ problémy americké mentality katolíků v USA. - Čilští exulanti, v jejichž čele byla vdova po zavražděném presidentu Salvador Allendovi, odevzdali Vatikánu 18. března

dopis, ve kterém žádali papeže Jana Pavla II., aby za své návštěvy Čile v příštím měsíci se také setkal s vůdci čilské opozice proti diktátoru Pinochetovi. Sv. Otec se totiž setká s čilským presidentem, který se zmocnil vlády při krvavém státním převratu v roce 1973, při kterém byl president Allende zabit. Papež sice dobře ví, v čem Pinochetova vojenská junta přehání, ale zároveň také dobře zná nebezpečí komunismu pro čilský lid. Nejlepší zbraní proti nebezpečí komunismu v Čile je rychlé odstranění sociální nespravedlnosti, rozjetí čilské ekonomie na plné obrátky, aby se lidem dobře vedlo, ale k tomu vláda Čile přimět nemůže, protože hospodářský rozvoj se v žádné zemi nakomandovat nedá.

Budapešť. — Že by i Maďarsko po „zátném sovětském vzoru“ vstoupilo do období liberalisace a komunismu s „lidskou tváří“? - Dne 15. března asi 2,000 Maďarů pochodovalo po ulicích Budapešti u příležitosti výročí nezdařené revoluce proti rakouské nadvládě v roce 1848. Maďarští vlastenci skandovali různá hesla, žádající demokracii, svobodu shromáždění a svobodu tisku. Také citovali slova maďarského vlasteneckého básníka Sandor-a Petöfi-ho: „Nechceme nadále zůstat zotročeni!“ Tato demonstrace nebyla povolena; policie však demonstranty letos nerozháněla, jako to učinila vloni, nýbrž pouze je fotografovala. Nedovolila jim však pochodovat k budově par-

lamentu. Pochod vlastenců byl zahájen u pomníku Petöfiho, jehož jméno se stalo symbolem maďarského odporu proti cizí nadvládě, a skončil u památníku Lajos-e Baththany-ho, vůdce Maďarů při revoluci v roce 1848. Baththany byl pak popraven právě na místě, kde nyní stojí jeho pomník. U tohoto pomníku promluvil disidentský spisovatel Gyoergy Gado, který přirovnal k Baththanymu Imre Nagy-ho, bývalého ministerského předsedu, který byl Sověty v SSSR popraven po maďarském povstání proti Sovětům v r. 1956, které bylo rozdraceno sovětskými tanky. Jeho řeč byla odměněna bouřlivým potleskem přítomných. Maďarská policie se asi zdržela v tomto případě zásahu proti demonstrantům v důsledku šlechtitných liberačních snah sovětského předsedy Gorbačova. - Maďarí sice při revoluci v r. 1848 nedosáhli nezávislosti své země, avšak stali se rovnoprávnými s Rakušaný v rakousko-uherském císařství. Podvedení a zrazení Čechové, Slovinci, Chorvati, Slovinci a jiné národy rakousko-uherského mocnářství však nadále zůstaly občany druhé třídy. Přesto se však dnes v Maďarsku situace nějak mění, protože Jánoš Kádár, který řídí osudy maďarské komunistické strany a její polokapitalistické pokusnictví v ekonomii už 31 let, začíná mluvit o svém přání jít na pensii a dovolil jmenování třech nových katolických biskupů na osířelé biskupské stolce. (Viz zvláštní článek v tomto vydání H.N.)

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštívte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancera

SPORT

J. liga kopané v Československu

Výsledky 17. kola: Sparta Dukla 0:1, Žilina - Slavia 1:0, Prešov - Ostrava 1:1, Bohemians - Nitra 3:1, Trnava - C. Budějovice 3:0, D. Středa - Cheb 2:2, Vítkovice - Plzeň 5:1, B. Bystrica - Olomouc 1:0.

Tabulka: Skóre: Body:

1. BOHEMIANS	34:19	23
2. SPARTA	32:8	22
3. OSTRAVA	29:20	19
4. VÍTKOVICE	26:17	19
5. NITRA	27:19	19
6. D. STŘEDA	24:20	19
7. CHEB	24:29	19
8. DUKLA	17:20	18
9. TRNAVA	21:27	17
10. ŽILINA	18:25	16
11. B. BYSTRICA	19:27	15
12. OLOMOUC	23:23	14
13. SLAVIA	20:20	14
14. PŘEŠOV	19:27	13
15. Č. BUDĚJOVICE	14:34	13
16. PLZEŇ	19:30	12

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta vs. Schwaben ve 2:30 hod. odpoledne Již tuto neděli dne 29. března

Sparta hraje pohárový zápas proti Schwaben na „Schwaben Center“ v Buffalo Grove, Ill.

Manažer Sparty Lád'a Gajda počítá s následujícími hráči:

Fajkus - Fonseca, De Batty, Wise, Lencioni - Limbrick, Svoboda, Mc Clements - Gajda, Maňásek, Long, Meier, Paprockí, Daniels, Klečka.

Největší těžkostí mužstva je jeho dnešní obrana, kde Willie Fajkus musí v brance nahradit zraněného Hagemanna.

Jelikož, je to první zápas v nové sezoně, je velmi těžko předpovědět výsledek. Domácí mužstvo Schwaben je chťej - nechtěj velkým favoritem.

Ostatní pohárové zápasy: Kickers vs. Vikings Maroons vs. United Serbs Winged Bull vs. Gr. White Eagles vs. Falcons

Sparta hledá žactvo

Do Jarní sezony Sparta se dvanácti mužstvy?

Sparta dává dohromady jako další mužstvo kopané mužstvo žáků ve věku od osmi až deseti let z ročníků 1977-1979.

Pro zájemce bude první trénink v neděli dne 29. března na hřišti St. Joseph H.S. ve Westchestr. Ill. od 2:00 - 3:30 P.M.

Přijďte si s sebou také míč! Pro bližší informace volejte trenéra Davida Accardiho na 7

562 - 0695, anebo klubovnu Sparty: ☎ 780 - 1590.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

V letošním roce 1987 slyšíme opět zprávy o třech Vobořilových z New Yorku. Syn Michael vyhrál v Bear Mountain, NY, skokařský závod na lyžích dokonce dvakrát! Na mistrovství Ameriky byl devátý na 70. metrovém můstku v Marquette ve státě Michigan.

Miloš běžel 50 km trasu v Traverse City, Michigan, ale měl smůlu; 4 km od startu se mu zlomila hůl a musel se vrátit ke startu pro novou. Celkově uběhl 58 km za 4 hodiny 40 minut a skončil čtvrtý. Miloš měl nové běžky značky „Rossignol“ a po závodě přišel za ním šéf „Rossignol Marathon Ski Teamu“ - také český uprchlík! - A nakonec tato zprávička: šestiletý T.J. Vobořil vyhrál svůj první závod ve skoku na lyžích a to je co říci! - Právě se navíc dovídáme, že ve věkové kategorii 60-65 let Miloš vyhrál závod na 50 km v čase 3 hod. 45 minut ve Waterville Valley. Rádi blahopřejeme čestnému členu Svazu M. Vobořilovi a jeho potomkům!

Jana Rubeše z Toronta v naší hlídce nemusíme představovat. Sportoval dlouhá léta a nyní hraje úspěšně ve filmu „The Dead of Winter“. Nezapomíná na svůj původ, a tak si vyžádal, aby i na plakátech a titulcích filmu bylo jeho jméno psáno česky s háčkem - Rubeš.

Tiskový referent Svazu zavítal na Floridu, kde se potěšil v Čs. klubu. Jeho předsedou je Jan Hertl, dlouholetý plavec Č.P.K. Navíc se tam sešel s místopředsedou Svazu Josefem Grégrem z Chicaga. Díky za milé přijetí a pohostění!

„Přesilovka“ (Power Play) od V. Valenty a V. Škutiny - vyšla knižně. Je to napínavě sepsaný skutečný příběh čs. hokejového mužstva z roku 1949, a je k dostání ve Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí - (1482 Larchmont Avenue, Lakewood, Ohio 44107). Cena \$10.- i s poštovným. (V Kanadě \$13.50). Zbývá již jen několik výtisků. Proto si, milí zájemci, opravdu s objednávkou pospěšte!

ZP

TISKOVÁ ZPRÁVA ČSNRA DEZINFORMACE

Dne 5. listopadu 1986 byla ve Vídni odevzdána sekretariátu „Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě“ a velvyslanci W. Zimmermannovi, vedoucím delegace Spojených států „Petice“, podepsaná osmnácti vedoucími československými organizacemi ve svobodném světě. Kopie Petice byla pak dodána i ostatním delegacím západních zemí. Tato Petice žádala, aby Konference dala instrukce („to direct“ v originále) sovětské a československé vládě, že mají:

- 1) Přiznat „Chartě 77“ status nevládní organizace, sledující porušování lidských práv a ustát v jejím pronásledování;
- 2) změnit čs. právní řád a vládní praxi tak, aby základní lidská a občanská práva byla dodržována;
- 3) stáhnout sovětská vojska z Československa;
- 4) odstranit jaderné zbraně z území Československa.

Protože „Petice“ je adresována „Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě“, která zkoumá dodržování a porušování lidských práv, ke kterým se signatáři Helsinské dohody (mezi nimi i Sovětský svaz a Československo) - zavázali, byla „Petice“ formulována tak, aby odpovídala závazkům, plynoucím z Helsinské dohody a následných konferencí, zejména konference v Madridu. S odvoláním na počet a význam podepsaných organizací, upozornila Petice členy Konference, že tyto požadavky - a nikoliv názory představitelů nevolené čs. komunistické vlády - vyjadřují právě mínění čs. lidu.

Ze tato Petice a její podpora Čechoslováky po celém světě tala komunistický režim do živého, je vidno z toho, že se počátkem roku 1987 začaly rojit mezi námi anonymní i neanonymní „dokumenty“, oběžníky a články, které napadají Petici jako „zradu na národě“. Všechny tyto útoky mají tři společné rysy:

- 1) Zatajují svým čtenářům druhý, třetí a čtvrtý bod Petice.
- 2) Překrucují první bod Petice v požadavek, aby se „Charta 77“ stala orgánem komunistické vlády v Československu a říkají tím tedy pravý opak toho, co Petice žádá. Příslušný text zní v originále takto: „to direct the governments of Czechoslovakia and of the Soviet Union to grant to „Charta 77“ official status and legal protection as recognized monitors of the implementation of the Helsinki Final Act - („Helsinki Watch Group“) - in Czechoslovakia“ - (přikázat vlá-

dám Československa a Sovětského svazu, aby přiznaly „Chartě 77“ oficiální status a právní ochranu jako uznávaným pozorovatelům plnění Závěrečného aktu Helsinské dohody - („Helsinská dohlížecí skupina“) - v Československu“.

Tento požadavek opakuje doporučení Paralelní konference organizací pro lidská práva v Bernu; mezinárodní oficiální uznání obhájců lidských práv - jako nevládních organizací i v komunistických zemích - jim může zaručit neodvislost od vládního nátlaku a chránit jejich členy před pronásledováním. Útoky na Petici přelozily 1. bod Petice takto: „...aby udělily „Chartě 77“ oficiální status jako vládně uznaným „monitorům“ Helsinských dohod v Československu“. Vsunutí slova „vládně uznaných“ do textu mění zcela jeho původní smysl. Navíc se podvodně tvrdí, že Petice byla podána přímo vládám Československa a Sovětského svazu.

3) Kritiky předstírají, že požadavky Petice jsou jediné a konečné požadavky podpisujících organizací. Předstírají, že jim nejsou známa opětovná prohlášení podpisujících organizací, že neustalou ve svém úsilí, dokud plná svoboda a demokracie nebudou v Československu obnoveny. Předstírají nevědomost o tom, že lidé, kteří Petici podávali, nesli tentýž týden na veřejné demonstraci ve Vídni standartu, žádající svobodné volby v Československu, a že jejich průvod byl natočen a promítán rakouskou televizí. (Z kritiků se ovšem na demonstraci neobjevil nikdo.)

Je jisto, že svoboda znamená různost názorů na nejlepší postup, jak dojít k cíli, i různé názory na konečný cíl. Tyto rozdíly se řeší demokratickou diskusí.

Útoky na Petici se staví mimo takovou diskusi. Zloba, nenávisť a zášť, kterými číší, zatajování faktů, podvodné měnění textu, překrucování okolností a přičítání hanebných pohnutek jsou znaky tolik příznačné pro komunistickou propagandu, že se domníváme, že někde v této pomlouvačné kampani se skrývají špinavé prsty dezinformačního oddělení pražské tajné policie. Komunistickým machinacím se nejlépe daří ve tmě. Proto jsme se rozhodli vrhnout světlo na okolnosti kolem této nenávislné akce v pevné víře, že pravda je nejlepší odpovědí na toto pletivo podvodu, nevědomosti a nepravdy.

Československá národní rada americká

SEDMÝ BŘEZEN V LÁNECH

Dne 7. března 1987 v 11 hodin dopoledne, položil velvyslanec Spojených států v Československu, Julian M. Niemczyk, ve společnosti dalších úředníků amerického velvyslanectví v Praze, věnec na hrob prvního prezidenta Československé republiky, Tomáše G. Masaryka. Při té příležitosti velvyslanec Niemczyk řekl toto:

„Je pro mne velkou ctí, že dnes mohu zastupovat lid a vládu Spojených států amerických na této důstojné každoroční slavnosti, připomínající narození Tomáše Garrigua Masaryka, prvního prezidenta Československa. Tomáš Masaryk se narodil před 137 lety a na tento rok připadá padesáté výročí jeho smrti.“

„Tomáš Masaryk byl velkým mužem naší doby, možná všech dob. Trebaže i taci lidé jsou smrtelní, jejich ideje nikoliv. A proto myšlenky Tomáše Masaryka stále řídí a inspirují ty z nás, kteří si váží svobody a lidského života. Masaryk byl především humanistou; nikoliv blahosklonným humanistou, ale takovým, který věřil ve schopnosti jedince přispět k vytvoření lepší společnosti, cestou vzdělání, práce a spolupráce. Jeden autor o něm napsal: Demokracie pro něj znamenala víru, že každý jedinec by měl být schopen zápasu o dokonalost; žádný vnější limit, žádná společenská bariéra, ani ekonomický a národnostní útlak by neměl bránit cestě k realizaci jeho vlastní humanity.“

„Tyto myšlenky vedou dále nás i naše děti a já věřím, že budou dobře sloužit i dětem našich dětí. Jsou součástí sdílených hodnot a tradic naší civilizace. Jsem velmi hrdý na ony úzké vztahy, které měl prezident Masaryk s mojí zemí, jakož i na historická pouta přátelství, jež pojí jeho národ s národem mým...“

Komemorace se také zúčastnili místní čs. občané.

-afa-

Čilá výměna názorů na následné konferenci, v rámci CSCE, ve Vídni

V zasedání pracovní skupiny o lidských právech v polovině února 1987, došlo k ostré výměně názorů mezi zástupci Spojených států, Velké Británie, Západního Německa, Československa a Sovětského svazu. Stalo se tak po projevu poslance Hoyer, místopředsedy americké delegace, v plenárním zasedání konference; dále po jeho interview se Svobodnou Evropou, ve kterém prohlásil, že Československo má jeden z nejhorsších rekordů, pokud se týká implementace Helsinské dohody v oblasti lidských práv a později po zjištění, že zástupci Helsinské komise, kteří byli v Praze, neměli možnost - díky intervenci československé policie - se sejit s Václavem Havlem a dalšími signatáři Charty 77.

Československý delegát se proti projevu v plenárním zasedání a pro interview s RFE ohradil tvrzením, že Svobodná Evropa je financována CIA a že v Československu americká delegace nebude na ulicích Prahy vidět hladovějící občany, kteří nemají kde bydlet; a pokud se týká tzv. zastánců lidských práv, ti že v Československu bydlí ve vilách.

Na to odpověděla členka americké delegace Miss Lynne Davidson, která zastává vedoucí postavení v Helsinské komisi amerického kongresu. Ve své odpovědi se Miss Davidson zmínila také o dvou návrzích západních delegací, týkající se tzv. „helsinských skupin“, které sledují implementaci Helsinské dohody ve svých zemích (jako je Charta 77) a o zajištění přístupu k osobám, které jsou ve vězení pro své přesvědčení. Mimo jiné řekla toto:

„...Nonetheless, the United States stands by Congressman Hoyer's speech, which was accurate and appropriate as given. Congressman Hoyer spoke in his dual capacity as Vice-Chair-

man of the U.S. Delegation and Chairman of the U.S. CSCE Commission. The purpose of the speech was to introduce two Western proposals. The first, WT. 38 concerns the contribution of individuals and groups, that is monitors and NGO's, to the CSCE process. Charter 77 has made and continues to make, important contributions to the CSCE process. The second proposal, WT 39, concerns access to persons in confinement. A number of Charter 77 activists are in prison, not in villas, so it is unlikely that the congressional group will be able to see these particular members of the Charter. Adoption and implementation of WT 39 may enable access to them in future, however... I trust that in a few days Congressman Hoyer will be able to report that he had been able to meet in Czechoslovakia with the officials and private citizens - Charter 77 members or others - who wished to meet with him...“

Po zjištění, že bylo v Praze Václavu Havlovi - a jiným signatářům Charty 77 - policií zabráněno se s delegací Helsinské komise sejit, byl vyslanec Samuel Wise podán v této pracovní skupině oficiální protest, o němž jsme referovali v Hlasu národa 7. března t.r. Protest vyslanec Wise a tisková zpráva vydaná vedoucím americké delegace, daly podnět k tzv. „Right of Reply“ (právo na odpověď), do které se zapojily Československo, Sovětský svaz, Velká Británie, Západní Německo - a ovšem delegace Spojených států.

Ve svých „odpovědích“ sovětský delegát žádal amerického delegáta o zprávu, jak je zacházeno s „politickými“ vězni ve Spojených státech a československý delegát se ohradil tím, že nic neví o tom, co se stalo s Havlem, že však by bylo záhodno vědět, s kolika signatáři Charty 77 a jinými soukromými osobami americká delegace měla možnost v Praze se sejit.

Ve své odpovědi vyslanec Samuel Wise se nejdříve obrátil na delegáta Sovětského svazu s tím, že taková tvrzení je slyšet často se strany zástupce SSSR, že však dosud nebyla americké delegaci předána jména tzv. „politických vězňů“ v USA a že by takový seznam uvítal, jako podnět k diskusi. Řekl dále, že pokud se týká podobných tvrzení Spojených států o osobách, které jsou vězněny pro své přesvědčení v SSSR nebo jinde, že citují specifické případy a svá tvrzení mají doložená fakty. Na otázku čs. delegáta odpověděl: „I heard

the CSSR delegate ask how many people from Charter 77 and private citizens were permitted to meet with the congressional delegation. The question is less significant than the point that one person was not permitted to meet; a person, who, due to assurances given here, should have been permitted to meet. We heard of no special situations from the CSSR representative governing such meetings...“

K této výměně názorů se připojili také zástupci delegací Západního Německa a Velké Británie.

Delegát Západního Německa řekl mimo jiné: „The Federal Republic is also concerned about Havel. In the Fall, my delegation mentioned him in connection with his being awarded the Erasmus Prize. The Federal Republic asks that the CSSR representative inform the delegates about Havel. A U.S. Congressional delegation, indeed, anyone, should be able to meet with Havel. What were the activities involving Havel to which the CSSR representative alluded? What obstacles stood in the way of the meeting? This is not just a question of Havel, a well known and respected person. It should be possible for foreigners to meet with both citizens and officials in all the participating States...“

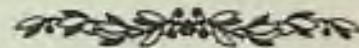
Delegát Velké Británie se v této souvislosti zmínil o návrhu československé delegace konat konferenci o ekonomických otázkách, které spadají do tzv. druhého „koše“ Helsinské dohody, v Praze a řekl mimo jiné toto:

„...I have no direct news about Havel. If, indeed, it is the case that he was detained on the

way to meet Congressman Hoyer, it would be a matter of concern to the United Kingdom, due to the event itself, and because of its relevancy to the work of the Vienna Conference.

We are considering CSSR proposal, WT. 3, for example, which is an invitation from Czechoslovakia to attend an Economic Forum. Naturally, the circumstances, in which such a meeting would take place, would be of great concern. It would be difficult to conduct business in a country, where the rules are not published... The Prague economic conference is relevant to the Havel situation. Many visitors would go to Prague for such a proposed conference. As Congressman Hoyer found out, contact with people, whether ordinary or as distinguished as Havel, is circumscribed, controlled, regulated. So, it is relevant to proposals the United Kingdom has sponsored to zveřejnění zákonů, nařízení, předpisů, atd. o činnosti jednotlivců a skupin a lidských styků - sponzorováno západními delegacemi). It is difficult for people from other countries to have a general idea of the atmosphere in which they are expected to conduct their business if they cannot know the basic rules guiding the authorities. Is there a law in Czechoslovakia prohibiting Charter 77 from conducting its activities? Is there a law on pulling the fuses on apartments when Charter 77 meetings take place? Congressman Hoyer was conducting the reasonable business of his profession. The businessmen who may travel to Prague for the proposed economic forum, would be conducting theirs...“

-afa-

ÚPRÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

Všem přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit s mou drahou manželkou, naší maminkou

Olgou KŘÍŽOVOU

v sobotu 14. března 1987 do Maříkova pohřebního ústavu, chci prozatím touto cestou vyslovit svůj upřímný dík.

Budu se snažit osobně vyjádřit svou vděčnost, ale jelikož běží o takové množství dobrých duší, vezme to nějaký čas. Mezitím se za všechny modlím, aby ten dar, který Bůh středě dal Olince - radovat se ze všech těch malých všedních věcí denního života - byl přidán nám všem.

Bůh Vám zaplatí.

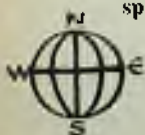
Váš Karel KŘÍŽ s rodinou.

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Soudruh M. Gorbačov přijede v neděli 5. dubna 1987 do Prahy

Čs. komunisté jsou nervosní a trpí najednou nespavostí!

Praha. - Československá komunistická vláda, zřejmě pamětlivá a dosud vystrašená z nezdařeného pokusu o reformy a o zavedení „komunismu s lidskou tváří“ v době „Pražského jara“ v roce 1968 - tedy už před dvaceti lety - projevovala velkou opatrnost a zdráhala se více než jiné vlády satelitních zemí zaujmout jakékoliv stanovisko vůči novým liberalizačním změnám, rozhodnutým v Sovětském svazu i na hlavě „ohněm poznamenaným generálním komisařem“ Michailom Gorbačovem. Československé sdělovací prostředky o Gorbačovových změnách mlčely celé dva roky. Československý lid však nemlčel. Lidé potají mluvili o reformách, které Gorbačov konečně ohlásil v SSSR, a o tom, že podobné reformy měla v programu už před 20 lety

Dubčekova vláda, a tak že je naprosto nevyhnutelné, aby byly aspoň nyní provedeny i v Československu. Petr Uhl, prominentní člen Charty 77, tom řekl: „Obyčejní lidé o tom mluví. Hlavními věcmi pro ně zůstávají dosud sice jejich ‚chalupy‘ na venkově a fotbal, avšak o Gorbačovovi se už mluví. To, co se právě děje v Sovětském svazu, není ještě demokratizace, nýbrž pouze troška jakési liberalizace. My však s tím musíme vyjádřit svůj plný souhlas a požadovat, aby to bylo provedeno také u nás v Československu“. A tak když v SSSR věci dospěly asi tam, kde byly v Československu už v r. 1968, čs. komunistická vláda může nyní bez strachu zavést nutné reformy podle Gorbačovova příkladu v SSSR, když čs. soudruzi komunisté dosud stále papouškovali: „Sovětský svaz - náš vzor!“

Po invazi armád Varšavské smlouvy do Československa v srpnu 1968 a okupaci čs. území sovětskou armádou „tradičně vřelé přátelství“ čs. lidu vůči svému Velkému bratru z vý-

hoďu pořádně ochladlo. Dnes však v Československu se v myslích lidí obraz Sovětského svazu prý opět začíná „zlepšovat“ zásluhou Gorbačovových názorů. Lidé si potají mezi sebou předávali opisy zpráv ze sovětského tisku o Gorbačovových reformních projevech, o kterých domácí noviny zatím nesměly psát. Z toho důvodu se prý také najednou zvýšil zájem i o ruské české slovníky! (Dříve se v Československu prodával průměrně jeden slovník za 3 až 4 dny, nyní se jich tam prý prodává 5 až 6 denně.) Podle nepotvrzených zpráv došlo dokonce k pro - Gorbačovským demonstracím na pražské Karlově universitě, v Plzni a v Bratislavě.

Tak tedy konečně ani čs. komunistická vláda nemohla dále čekat! Dne 2. března čs. ministerský předseda federální vlády Lubomír Štrougal - (osobně najednou údajně příznivý liberálním reformám komunismu, ačkoliv v roce 1968 dubčekovské reformátory zradil) - ve své řeči kritizoval pokusy o zúžení významu nových zkušeností sovětské komunistické strany; pak si ještě stěžoval: „Revoluční procesy, k nimž dnes v Sovětském svazu dochází, jsou sice u nás v Československu slovně přiznávány, avšak zároveň se hned jedním dechem připojuje, že kvůli úplně odlišným sovětským okolnostem v Československu to je jiná věc!“ - Potom 18. března najednou autoritativně promluvil sám „chameleon“ - 74-letý čs. prezident Dr. Gustáv Husák, který ve své řeči před Ústředním výborem komunistické strany prohlásil, že Československo bude adoptovat politické i ekonomické reformy

rozhodnuté v Sovětském svazu. Slíbil, že budou provedeny „hluboké změny“ v systému čs. řízené ekonomie, které budou „nejdůležitější od doby znárodnění po druhé světové válce“. Prohlásil za mylné všechny zprávy západních sdělovacích prostředků, že by v čs. komunistické straně existovaly jakési rozpory mezi „konservativním a liberálním“ směrem, jakož i protichůdné tendence v čs. vládě o tom, jakou posici má zaujmout vůči novým sovětským reformám. Ujistil proto západní zpravodaje a novináře, že celá čs. komunistická strana pevně a věrně stojí za svým vedením. Sám prý plně souhlasí s logikou gen. tajemníka komunistické strany SSSR - soudruha M. Gorbačova, podle které „více socialismu znamená více demokracie“ (!) - Strana prý musí zároveň „prozkoumat také jiné cesty pro demokratizaci politického života i v jiných oborech“ a hledat možnosti, jak světit lidu více zodpovědnosti „ve vedení obcí, podniků a ve státní správě“, zatímco se zároveň usiluje o „prohloubení socialistické demokracie“. Mimo jiné navrhl, aby i úředníci a činovníci komunistické strany byli tajně voleni, a aby také ředitelé zastátněných podniků byli voleni podle schopnosti a nikoliv jmenování. Také připustil možnost, že za „ekonomické rekonstrukce“ neschopní ředitelé podniků budou propuštěni. Připomenul, že Gorbačovovy návrhy, pronesené v lednu, vyvolaly mimořádný ohlas v čs. komunistické straně i v řadách lidu. Československu prý nikdo z Moskvy nevnučuje sovětské ideje, protože v Praze nevládné Gorbačov, avšak čs. komunis-

tická strana v celých svých dějinách se vždy pozorně učila od sovětských komunistů a tím spíše musí užít jejich zkušeností dnes.“

Husák také řekl, že až Gorbačov navštíví letos 5. dubna Československo, bude přivítán jako komunistický přítel a „politik, který neváhá mluvit otevřeně o svých nových ideách.“ Při mluvení o zamýšlených ekonomických změnách v Československu Husák i čs. sdělovací prostředky se však ustrašeně vyhýbají slovu „reformy“, jehož bylo užíváno v době Pražského jara, a dávají přednost slovům „ekonomická rekonstrukce“ a „restrukturace.“ - Inu, chytrost nejsou žádné čáry!

Husák se rovněž zmínil o konkrétních demokratických změnách v politickém životě, mimo jiné řekl: „Bude třeba zlepšit dílo zákonodárců a poslanců; bude třeba přesně určit, jakou roli má zastávat hnutí dělnických revolučních pracovních unií“ (ROH).

S výjimkou Československa Gorbačov jinak už navštívil všechny země východního bloku, kde mluvil o svých liberalizačních reformách. Pouze nenavštívil Rumunsko, jehož prezident, skalní komunist Nicolae Ceausescu se nepřívětivě vyslovil o sovětských liberalizačních snahách a kategoricky vyloučil pro rumunskou řízenou ekonomii jakoukoliv decentralizaci a jakékoliv její ovlivnění poptávkou a nabídkou kapitalistické tržní ekonomie.

Jaký to cirkus! Jeden novinář nedávno právem připomněl v „Chicago Tribune“, že Gorbačovovy „liberalizační snahy“ nejsou nic nového, že to v SSSR od doby Leninovy i v jiných komunistických zemích už několikrát bylo, že jde pouze o velmi povrchní změny, a že ve své podstatě komunismus stále zůstává a zůstane nezměněný ve svém cíli ovládnout svět. Někteří „užiteční idioti“ na západě - mezi vládními osobnostmi, intelektuály a v personálu sdělovacích prostředků - však uvěří Gorbačovově lži a budou myslet, že komunismus se zlidšťuje a stává se stále více demokratickým. Snad jedině ze základní a trvalé změny vůči náboženství a katolické církvi zvlášť hy se dalo v budoucnu usoudit na jakousi změnu komunistů v jejich dogmatickém marxistickém smýšlení. Určitě to Moskva nedokáže jen svou nynější ochotou a nutností, uzavřít nějakou smlouvu o snížení počtu raket s nukleární náloží středního doletu v Evropě!

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Posílání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.
NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

ZAJÍMAVÁ KNIHA

pro všechny čs. emigranty, kteří prošli i neprošli evropskými uprchlickými tábory.

„MEZI STAROU A NOVOU VLASTÍ“. Podtitul „Kronika čs. emigrantů v rakouských uprchl. táborech r. 1968“. Autorka Emma Jarošová. Vyšla edice Hlas-Voice New York. Kniha věrně a poutavě zachycuje prostředí uprchlických táborů; skutečnost nezkrasuje. Podává skutečný a bohatě vybarvený obraz tragédie rodin, rozdělených rudým režimem, charakteru emigrantů (v přímé řeči) jejich podivné osudy, plány do slibné budoucnosti v zamoří, starosti, přechodné lásky, milostné, veselé i smutné příběhy ve sběrném táboře Traiskirchen u Vídně - (díl I.) - a v rodinném Bad-Kreuzenu - (díl II.) - s vylíčením přírodních krás hornorakouské vysočiny i města Vídně a vinařské oblasti.

Kniha v úhledné vazbě s výmluvnou obálkou - (viz obrázek) - většího formátu, má 368 stran a cenné dokumentární snímky, které živě doplňují děj. Cena je US \$9.50 včetně poštovného. Při objednávce 5-10 knih je každá kniha o 3 dolary levnější. Objednávky s přiloženým šekem pošlete na adresu:

E. Koukol, 21 Vaughan Rd., Unit 1001, Toronto - Ont. M6G 2N2, Canada.

Masarykův odkaz

Projev Zdeňka Slavíka, politického vězně, člena Rady svobodného Československa a člena Ředitelské rady Masaryk Memorial Institute v kanadském Torontě dne 8. března 1987.

O Tomáši Masarykovi toho bylo už v mnoha světových jazycích napsáno a vysloveno mnoho. Mnozí z nás se dosud pamatují na toho velkého, krásného, ušlechtilého muže, a také na šťastnou dobu jeho první republiky.

Je možno mluvit o Masarykovi profesoru a filosofu; o poslanci Masarykovi a Masarykovi státníku. Nejsilněji se zapsal do srdcí národů Čechů a Slováků Tomáš G. Masaryk jako president „Osoboditel“.

Často hovoříme v různých variantách o kultu osobnosti. Ano - Tomáš Masaryk se stal předmětem kultu osobnosti. Postavily si ho právem hodně vysoko oba naše národy, protože oceňovaly jeho životní moudrost, čestnost a statečnost. Proto ho všichni také měli rádi.

Dámy a pánové, dnes bych spíše rád více vzpomněl odkazu našeho Masaryka.

Když druhý president Československé republiky dr. Eduard Beneš nad rakví Tamáše Masaryka, tenkrát v tom třicátém sedmém roce za nás za všechny sliboval, že „jeho odkazu věrní zůstaneme“, mnozí ve svém smutku ani netušili, jak cenný jeho odkaz bude pro národ.

Oceňuje to už 50 let několik generací Čechů a Slováků. A také celý kulturní svět, který dodnes těží z moudré filosofie Masarykovy humanitní demokracie a z jeho požadavků sociální spravedlnosti.

V dobách pro náš národ těžkých, zůstává Tomáš Masaryk symbolem vyššího principu mravnosti, práva a spravedlnosti, jasným symbolem svobody a demokracie. V historii našeho mladého státu se už dva násilníci a okupanti pokoušeli odstranit z učebních osnov a ze srdcí obou našich národů Masarykovo učení a filosofii. Nacisté i komunisté se však o to pokoušeli marně, protože srdce a síla myšlenky byly silnější, než zbraně nepřítele.

Legionáři na bojištích první světové války, zahraniční vojáci v druhé světové válce příslušníci domácího odporu na nacistických a komunistických popravištích umírali hrdě a statečně pro ideu Masarykovy humanitní demokracie. Pro vyšší princip

svobody a nezávislosti svého státu. Pro lepší zítřek obou našich bratrských národů.

Pro nás, politické vězně komunitického Československa byla filosofie Tomáše Masaryka v těch krutých padesátých letech neobyčejně účinnou zbraní.

Kolik statečnosti, síly, pevné jistoty o správnosti ideálů je zapotřebí, aby při výsleších, trýzněných vytrval, aby se nezhroutil fyzicky a duševně! Nezapomeňme, že kromě fyzického násilí přišla zhovadilým vyšetřovatelům na pomoc i moderní „medicina“ se svými drogami a séry k likvidaci posledních sil a vůle člověka!

Po nespravedlivém odsouzení k odpykání vyneseny tresty v komunistických věznicích a koncentračních táborech, znovu nás sílila Masarykovská filosofie. V každodenním zápase s bolševickým nepřitelem, s pologramotnými dozorcí, s hladem, zimou a bezdějí nás posilovaly Masarykovy ideály. Masarykův odkaz dával politickému vězni pocit, že stojí za to žít a bojovat právě v těch tvrdých dnech a nocích teroru třídní nenávisti komunismu.

Pro nás - dnes exulanty - je Masarykova filosofie jistotou, že pravda zvítězí, jako v historii nakonec vždy zvítězilo dobro nad zlem.

Proto nám je Masarykovo učení i v exilu programem, hnací silou v naší zahraniční akci. V našem úsilí pro šťastnější svobodný zítřek naší vlasti!

Velkým naším úkolem v exilu je seznamovat s filosofií Tomáše Masaryka mladší generaci, které doma byl vnucen marxisticko-leninský program a která neměla možnost poznat

Masarykovo učení. Exil je tím těžší, čím déle se prodlužuje. Vyžaduje denní drobnou práci, ovlivňování veřejného mínění na tomto kontinentu „samozřejmě“ svobody a prosperity ve prospěch naší dnes porobené vlasti. Zůstává ustavičný pocit, že je nutno vykonat ještě více - pro ty, kteří tam doma zůstali - a dále bojují. To je, paní a pánové, svědomí exulanta. Někteří z nás se snad již unavili, když nepochopili psychosu tohoto svobodného kontinentu, který ve svém vysokém životním standartu si tak často a rád zakrývá obě oči před utrpením národů druhých a naivně si namlouvá, že nebezpečí sovětského komunismu se jej netýká.

Své svědomí prohráli mezi námi ti, kteří nepochopili stávající koncepci zahraniční politiky dnešních svobodných exilových zemí, přecenili své možnosti a pak jednoduše resignovali. Svědomí ztratili ti, kteří si dnes ve svobodném světě upravují vztahy s komunistickým režimem Československa, protože se prý „stejně nedá nic dělat“ a hlavou dosud zed'nikdo neprorazil!

Je zapotřebí velké dávky mravní síly, pevnosti ideálů a nadšení, aby exulant ve svém odboji vytrval. Vždyť dnes mu je nepřítelem nejen výborně organizovaný světový komunismus, ale také zápas o vlastní existenci, často neporozumění a lidská závist.

Ten, kdo vytrval, má obdiv, uznání a lásku našich statečných lidí tam u nás doma, kteří stále důvěřují v to, že exil na ně nezapomněl a svobodnému světu připomíná nejen jeho tvrdý úděl, ale zároveň i burcuje jeho klamné představy o

mírumilovnosti mezinárodního komunismu.

Masaryk je v nás stále živý a jeho filosofie je nejčestnějším odkazem pro národ. My zde v exilu musíme udělat vše, aby se jeho ideály staly opět životní a hnací silou obou našich národů v dnes politicky znásilněné a vojensky okupované vlasti.

Aby se do ní vrátilo štěstí, víra, láska, svoboda a demokracie. Do té malé, krásné země, kde je domov můj - a kde je také, jak pevně doufám, pravý domov váš - moji drazí přátelé.

Pozn. redakce: Milý pane Zdeňku Slavíku!

Rádi otiskujeme Váš hodnotný projev z letošní oslavy narozenin TGM v Torontu, vážíme si Vaší věrnosti jeho odkazu a skláníme se před Vaší osobně přinesenou obětí pro svobodu národa, kterou jste přinesl v komunistických koncentračních táborech.

Jak však dozajista dobře víte, náš krajský týdeník H.N. je křesťanského zaměření. Ve svém dnešním redaktoru je dokonce katolický, to znamená všeobecný, pro všechny křesťany, ekumenický i unionistický. A protože Váš závazný projev rádi a ochotně v H.N. otiskujeme, dovolíme nám snad jednu otázku: „Kdybyste dnes živého TGM na Hradčanech navštívil a zeptal jste se

jej, jak dospěl k svým ideálům demokracie, humanity a sociální spravedlnosti, jak myslíte, že by Vám odpověděl?“ - My v H.N. máme za to, že by Vám lakonicky řekl: „Ježíš, ne Císař“. - TGM byl totiž v první řadě křesťan, který znal velmi dobře Kristovo evangelium, denně je četl a rozjímal, a pak důsledně podle jeho zásad žil. Že se s římským katolictvím veřejně rozešel, nebylo vinou Kristovou ani tehdejších římských papežů, ale vinou rakousko - uherského mocnářství, které se jasně dopouštělo klerikalismu - (tj. zneužívání náboženství pro politické cíle, jako to dnes dělají u nás komunisté prostřednictvím organizace „vlasteneckých“ kněží v Pacem in terris a v Nikaragvě prostřednictvím „lidové církve“ s kněžími - ministry v sandinistické vládě) - nespravedlivým odsouzením Mistra Jana Husa v Kostnici a snad i jeho mladistvým podezřením nějakého místního faráře na Moravském Slovácku, že „měl kuchařku“. Ve svém mužném věku a snad i zásluhou clevelandského faráře osady Panny Marie Lurdské - Msrg. Oldřicha Zlámala - si svůj názor na římský katolicismus opravil. TGM však nepřestal být nikdy křesťanem, vlivem své

(Dokončení na str. 14)

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermakova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července,
6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868. Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Masarykův odkaz

(Pokračování ze str. 13)

milované ženy z USA Charlotty Gariguové - přísne hugemotky, se k víře v Krista - Spasitele vrátil, ale poněvadž považoval Hugonoty za zcela cizí naši cyrilometodějské a svatováclavské tradici, přiklonil se spíše k tradici našich českých a moravských bratří Mistra Amose Komenského. - Před svou smrtí v Lánech si však k sobě zavolal Otce dr. Jana Uršana, tehdejšího provinciála frantiskánu - (podobně jako si prezident Beneš před svou smrtí v Sezimově Ústí k sobě zavolal pražského arcibiskupa Josefa Berana.).

Proto mám za to, vážený a milý Zdeňku Slavíku, že bychom se měli alespoň po 40 letech těžkého exilu při jakýchkoliv zmínkách o humanistických, demokratických a sociálně spravedlivých ideálech TGM přestat bát užít přívlastku „křesťanských“ Masarykových ideálů. TGM neměl totiž své ideály demokracie a humanismu skutečně odříznut než z bible a z evangelia, stejně jako americký Washington, Jefferson, otcové americké Státní ústavy a prootrocký Abraham Lincoln.

Nesmíte to mít nám věticím za zlé, milý Zdeňku Slavíku, že v budoucnu budeme vždycky přidávat k výrazům Masarykovy ideály humanismu a demokracie to přidavné jméno „křesťanské“. TGM je totiž skutečně sám nevymyslil, ale dospěl k nim z rozjímání Kristova evangelia a z osobního demního života podle jeho zásad.

My, věřící katolíci křesťané v Československu se už nedáme pravého a poctivého „masenečtí“ vylučovat. Čeští, moravští, slezští a slovenští katolíci dokázali svou upřímnouoyalitu, jak k 1, tak i k 2, a 3. řs. republice. Stačí k tomu připomenout jména Beran, Trochta, Matocha, Zela, Vojšák. Gojdič a kromě mnoha jiných vězňů z řad katolického duchovenstva nacistických a komunistických koncentráků si dovolujeme připomenout nejen něže - signatáře „Charty 77“, ako je dr. Zvěřina, Líz a Malý, ale všechny ty, kteří byli komunisty umučeni: Otcové Toufar, Coufal a Jank Švanda v eskyni Macoše.

PRONAJMU

byt starším lidem

3 1/2 větší ložnice i obývací

\$340,- s topením,

elektrika zvlášť.

• Adr. 6620 19 St. Berwyn

☎ 788-8573

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTAŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 11. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

7.

**HLAS ČESKOSLOVENSKÝCH BISKUPŮ A ORDINÁŘŮ
VĚŘÍCÍM V HODINĚ VELKÉ ZKOUŠKY**

Společný Pastýřský list biskupů Československé republiky, 15. června 1949. - Dle dochované kopie, přečtené v litoměřické katedrále v neděli 19. června 1949 osobně J. E. Msgr. Dr. Štěpánem TROCHTOU.

Draží věřící!

V nesmírně vážné chvíli našeho náboženského i národního života obracíme se na vás tímto listem právem učící Církve. Láska k národu i lidu československé republiky vede nás, abychom k vám promluvíli v rozhodujících dnech, kdy jste se stali svědky útoků na jednotu a vedení Katolické Církve u nás.

Dohoda mezi Církví a komunistickým státem není možná.

Abyste věděli, kde je pravda a právo, a vaše místo v Církvi i v národě, slyšte hlas svých Pastýřů, kteří u vědomí odpovědnosti před Bohem a svědomím celého světa, po zralé úvaze, nemohou již mlčet.

Všichni jste v poslední době svědky široce založené akce, jejímž cílem je přinutit československé biskupy k uzavření dohody mezi Církví a státem. Sdílíme s naší veřejností názor, že poměr Církve a státu je neutěšený a bolestný. Tento stav je jistě nepřirozený, neboť obě společnosti se mají vzájemně doplňovat, a nepřispívá ani k všeobecnému, veřejnému a vnitřnímu klidu věřících. Nejhorší na tom je, že i přemnozí věrní katolíci duševně trpí, neboť jistě milují upřímně svou Církev a svůj stát a jsou plni obav o jejich budoucnost.

To způsobuje i nám biskupům, kteří jsme z ustanovení Božího strážci odkazu Kristova a zodpovídáme před Ním za spásu vašich duší, nemalou bolest. Boli nás to tím více, že veškerá zodpovědnost za neúspěch jednání je od lidí nedostižných informovaných svalována na nás, jímž je vaše věčné i časné blaho největším pokladem, pro něž jsme ochotni obětovat všechno.

Chápeme vaše samozřejmě právo, že chcete být informováni pravdivě i z naší strany, neboť jsme o to ustavičně z různých stran žádáni. Nemajíc již jiné možnosti, pokoušíme se o to, jak nám přikazuje naše svědomí, tímto pastýřským listem, prosíce při tom Boha, aby hlas Pastýřů dospěl k vašemu sluchu, aby byl slyšen s vírou a správně pochopen. Také nám, strážcům pravdy a zákonů Božích, záleží nemálo na upřímné a spravedlivé dohodě se státem. Nemůže nám být přece lhostejno, jsou-li naše poměry příznivé rozvoji křesťanského života či nikoliv. Vždyť jsou nám známy překážky, které se staví dnes v cestu křesťanskému smýšlení a hlavně jeho uskutečňování v denním praktickém životě.

Komunistický stát neuznává žádné všelidské právo.

Víme dobře, kolika práv jste už byli zbaveni, tak jako ani vám není neznámo, kolik příkoří musela Církev u nás v poslední době již vytrpět. Byli jsme si vždy vědomi tíhy své zodpovědnosti za spásu vašich duší před Bohem. Usilovali jsme vždy a usilujeme ještě dnes, i když s malou nadějí na úspěch, o to, abychom obhájili a zabezpečili svatá práva vás křesťanů jako svobodných občanů státu, jak to žádá přirozený i Boží řád.

A k těmto všelidským a obecně uznávaným právům člověka patří netoliko svoboda soukromého náboženského přesvědčení a volnosti provádět náboženské úkony, ale i svobodné uskutečňování zásad tohoto přesvědčení jako norem života jednotlivců i společností, a to bez obav o osobní svobodu, občanskou rovnocennost a ohrožení existenčních práv.

K uskutečňování pak a k zabezpečení této náboženské svobody pro katolíky jsou v pojetí Církve z ustanovení Božího bezpodmínečně nutné tyto další předpoklady:

1) Uznání pravomoci sv. Otce jako nejvyšší viditelné hlavy Církve, jakož i uznání a respektování pravomoci biskupů s ním spojených. Neuznávat tuto zásadní skutečnost znamená neuznávat Katolickou Církev, jak ji chtěl mít Kristus, a každá akce, podnikaná mimo, nebo proti vůli biskupů, spojených s Římským papežem, porušuje její základní strukturu, rozbíjí jednotu Církve a směřuje nutně k jejímu zničení.

2) Dalšími zásadními předpoklady pro uznání pravé svobody Církve, plynoucími z přirozeného práva, je respektování výsostného práva rodičů na výchovu jejich dětí; zabezpečení nejen svobodné křesťanské výchovy mládeže, ale i výchovy, jak ve škole

tak i mimo školu; uznávání rodiny jako svátostného svazku, i práv a povinností z toho plynoucích, jakož i práva věřících na shromáždění ve svobodných sdruženích a organizacích.

3) K tomu přistupují i nutné předpoklady svobodného, náboženského života, bez nichž by byl ve svém celku i u jednotlivců neuskutečnitelný. To jest: potřebný počet církevních škol; výchovných, sociálně charitativních ústavů, kulturních a dobročinných institucí; svobodný tisk periodický i knižní v dostatečném počtu; svobodný a neobmezený přístup ke všem možnostem společenského a kulturního života.

4) Konečně jsou nezbytné i finanční prostředky a hmotné zabezpečení takových institucí a ústavů, neboť bez nich nebylo by možno Církvi rozvinout úspěšnou činnost k blahu našeho lidu a uchránit kostely a církevní budovy před neodvratným zchátráním a zkázou.

Církev je zbavena všech práv a soustavně pronásledována.

Toto všechno jsme již v potřebné míře měli a toto všechno bylo nám v poslední době odňato. V těžkých poměrech, za mnohých obtíží budovala Církev u nás s krajními obětmi, z vaší vůle, z vašich prostředků, pro vás a vaše děti sociální a výchovné ústavy, školy, semináře, exerciční domy, budovala svůj tisk, pastorační a spolkovou organizaci, vytvářejíc podmínky duchovního života.

A co z toho všeho za krátkou dobu zbylo? Nemusíme vám předkládat, draží katolíci, o tom zvláštních důkazů. Poohlédněte se jen kolem, sledujte události a zjistíte snadno, že Katolická Církev v československé republice za staleté služby národu, za svou kulturní a charitativní činnost, za oddanost svému lidu, za neohroženost a utrpení v době okupace, obdržela velmi trpkou odměnu. Stojí tu dnes oloupena, zbavena většiny svobod a práv, zneuctěna, pošpiněna, skrytě i veřejně pronásledována.

Jen si všimněte, jak se vede dnes Církvi v Československu. V rozhlase i veřejných projevech je vedena soustavná kampaň proti ní, zejména proti sv. Otci a biskupům, kteří jsou její Bohem stanovení, představení.

Posvátný charakter rodiny i svrchované právo rodičů na výchovu dětí jsou záměrně podkopávány.

Všechn náboženský tisk, až na výjimky zcela bezvýznamné, byl zrušen. Byly zastaveny dokonce i úřední věstníky ordinářů, jenž informoval kněžstvo o důležitých státních zákonech a nařízeních. Místo nich byl zaveden ministerstvem školství, věd a umění tak zvaný „Věstník Katolického Duchovenstva“, který zdaleka není katolický, poněvadž nemá církevního schválení, je vydáván proti vůli ordinářů a, ačkoli je určen katolickým duchovním, je řízen nekatolíky v duchu proticírkevním a snaží se spravovat přímo státními orgány záležitosti zcela církevní a vyřadit tak biskupy z vykonávání jejich pravomoci. Každá katolická kniha, jež má být vydána, dokonce i knihy modlitební, jsou podrobovány předběžné státní cenzuře. Do katolických nakladatelství jsou dosazováni státní zmocněnci.

Byly vydány, pod vyhrůžkou trestu, zákazy jakéhokoliv shromáždění a školení katolíků mimo kostel. Ano, i osud kostelů, jak naznačují nucené soupisy bohoslužebných předmětů a posvátných nádob, je, jak se zdá, nejistý.

Církev je zbavena posledního zbytku majetku, není respektováno ani zákonem stanovené minimum a v mnoha případech byla zastavena duchovenstvu i výplata kongruy.

Církevní školy už téměř neexistují a osud těch několika zbývajících zůstává v trapné nejistotě o svou budoucnost, čímž trpí nejvíce žáci a jejich rodiče. Byl dokonce vykonán nátlak na rodiče, aby vzali své děti z církevních škol, a to přímo pod vyhrůžkou existenčních následků, učitelé náboženství jsou ideově prověřováni a jsou jim dávány směrnice, jak učit náboženství v duchu materialistického.

Jakákoliv náboženská výchova kladeže ve spolicích, Mariánských družinách, Eucharistických kroužcích a podobně byla na mnoha místech pod trestními následky zakázána a je soustavně znemožňována tím, že si stát osvojil monopol materialistické školní i mimoškolní výchovy, takže výchova v duchu křesťanském je znemožňována a je považována téměř za ilegální.

V tomto ohledu dostali jsme se tak daleko, že dokonce i na bohoslovecké fakulty a učiliště byli dosazeni lektoři, tak zvaných společenských nauk, jejichž posláním je dosíci postupně, aby dokonce i naši bohoslovci byli vychováni v ideologii materialistické.

Zcela protizákonně bylo nařízeno provedení soupisu veškerého církevního jmění, dokonce i kostelních sbírek, a přímým šetřením na místě byl proveden takový soupis v mnoha případech bezohlednými protiústavními prohlídkami. Činí se dále neustálé pokusy o odnětí zbývajících církevních budov, aby nemohly víc sloužit svému náboženskému poslání. Jedná se zejména o zabránění celých klášterů pro výchovu kněžského a řeholního dorostu.

Zvláště na Slovensku bylo násilně vystěhováno několik řeholních domů a kněží odvezeni nákladními auty, Ministerstvem

vnitřní byly vydány směrnice krajským velitelstvím státní bezpečnosti o tom, jak postupovat proti Církvi a jejím příslušníkům. Byla někde zakázána již i duchovní cvičení, na mnoha místech byly znemožňovány náboženské pouli, nebo jich bylo zneužito k účelům nenáboženským.

Konference biskupů v Dolním Smokovci, jež měla zaujmout stanovisko k požadavkům vlády, musela být přerušena pro odhnutí odposlouchávacího zařízení v zasedací síni. Ministerstvo vnitra bylo požádáno o vyšetření a dosud nepodařilo uspokojivé odpovědi. Poslední konference biskupů v Praze byla rušena bezpečnostními orgány, při čemž došlo k obsazení pražské konsistoře státním splnomocněncem a arcibiskupská residence byla dána pod dozor tajné policie, takže svoboda předsedy biskupských konferencí byla zcela omezena.

A při tom jsou opatření krajním rušením ústavních svobod a mnoha dosud platných zákonů. V celku možno říci, že mimo kostel je každá náboženská činnost znemožněna a do kostelů se bojí leckde věřící veřejně jít, aby nebyli obviňováni z reakce a nehrozila jim ztráta existence. Je jisté, že i takto se vytvářejí poměry, které jsou nejen v rozporu s právy Božími, nýbrž protiví se i samému přirozenému právu a všeobecně uznávaným právním člověka.

(pokračování příště)

RŮZNÉ ZPRÁVY

Charta 77 má deset let. 1. ledna 1977 bylo překvapeno policií několik osob, které nesly otevřený list čs. vládě a parlamentu; žádali v něm, aby čs. vláda respektovala články ústavy, zákony a závazky, které na sebe vzala podepsáním mezinárodních úmluv, v nichž byla řeč o lidských právech. List tentokrát podepsalo 243 osob. Dnes se jich k Chartě hlásí na 2.000, bez ohledu na to, že se vystavují výsledkům i věznění - „mluvčí Charty“ si už odseděli na 30 let - že ztratili výhodnější zaměstnání a dětem zamezili přístup k vyššímu studiu. Charta vydala 443 prohlášení a dokumentů o nejrůznějších otázkách politického, ekonomického, kulturního a náboženského života v ČSSR utlačovaného. K 10. výročí Charta vydala provolání, ve kterém vyzývá občany, aby vyšli z apatie, přemohli strach a

poukazovali na nepořádek ve veřejném životě. Režim vybízejí, aby propustili všechny, kdo jsou věznění z politických důvodů po příkladu Jaruzelského, aby republika nezůstala „brežněvovskou zkamenělinou“ a aby mluvení o demokracii, spravedlnosti a veřejné kontrole nezůstalo jen slovy. Provolání podepsali první mluvěci: Jiří Hájek a Václav Havel (Jan Patočka mezitím zemřel), loňští mluvěci a noví na rok 1987: evangelický aktivista Jan Litomský a bývalí komunisté Libuše Šilhanová a Josef Vohryzek. Předáci Charty chtěli mít k výročí tiskovou konferenci v jedné kavárně, ale ta byla v posledním okamžiku zavřena „pro inventuru“, takže se musela konat v soukromém bytě. Někteří její účastníci byli zadrženi policií. Všem, kdo za uplynulých deset let Chartu podepsali, vzdal čest prezident USA R. Reagan; pro RP to bylo vměšování do vnitřních čs. záležitostí, signatáře nazývá politikými ztroskotanci.

Pařížský Le Monde přinesl 7. ledna rozhovor svého redaktora s vietnamskými „gastarbeitery“ v ČSSR. Je jich tam na 30.000, jsou na „vlasteneckém posláni“, na čtyři roky, podle smlouvy z r. 1980, napřed to byli jen muži, od dvou let i ženy, ale manželství mezi nimi je zakázáno a když některá má mít dítě, je poslána domů; Vietnamci přiznali, že je domácí obyvatelstvo vídí nerado, pracují tam, kde místní pracující nechtějí, a na dopis ženevské BIT, jestli ČSSR snad neporušuje základní pracovní podmínky, dosud odpověď nedošla. Jeden, Hoang, se oženil s Českou, i on se musel „vykoupiť“ odškodněním ve výši 37.000 franků. - 6. ledna došlo k výbuchu plynového vedení a požáru v budově Státní plánovací komise v Praze. Zahynuly dvě osoby a dalších 6 bylo zraněno. První tajuplnost a zákaz zahraničním novinářům přiblížit se k místu neštěstí je vedl k domněnku, že tu snad šlo o atentát - nedaleko je sekretariát KSČ a na místo okamžitě přijel Štrougal - a připomněli, že loni v Českých Budějovicích výbuchem byla zcela zničena okna Muzea KSČ. - 9. listopadu došlo k velkému znečištění řeky Odry: z cementárny v Ostravě Radvanicích „pro provozní nepořádek“ uniklo 20 tun ropných látek, které po hladině říčky Lučiny odtekly do řeky Ostravice a do Odry. Na polské straně skončily práce proti znečištění Odry až 1. prosince. Bylo tam vybudováno 16 přehrad a zábran, takže bylo zachyceno na 160 tun mazutu (!). Tato ekologická havárie se opakovala 24. prosince: „pro technickou chybu“ uniklo z nádrže v celulozce v Paskově, zase na Ostravsku, do říčky Olešné 10-13 m3 mazutu a z ní zase do Odry, znečištěna byla předtím také říčka Bečva. A v RP z 29.12. čteme o opětovném znečištění i řek Vltavy - 70krát za minulý rok, Labe - 53krát, Moravy - 37krát a Ohře - 30krát, především chemickými látkami. Ostravské cementárny má být dána pokuta 500.000 Kčs. - Do 30. ledna přijímala Státní banka československá žádosti o devizový příslib na soukromé turistické cesty do nesocialistických států a Jugoslávie; poskytuje se 20-26 dolarů na osobu a den, maximálně 550 dolarů, a do Jugoslávie devíz v hodnotě 150-250 Kčs na osobu a den, 5000 Kčs na celý pobyt. Přednost mají ti, kdo ony státy dosud nenavštívili, a ti, kdo nebyli za hranicemi v posledních čtyřech letech. - V Mladé frontě si čtenář z Prahy stěžuje, že už pět let čeká na zavedení telefonů; v r. 1987 bude na území ČSSR zřízeno nejméně 99 tisíc telefonních stanic, budou jistě uspokojeni všichni, kdo podali žádost před 31.12.1968 (!), odpovídá MF. - ČSSR disponuje hruba dvěma tisíci kamiony TIR, které se vydávají do 23 zemí Evropy a Středního a Blízkého východu, čteme v MF. - V týdeníku Naše rodina z 1.10. nabízela značka „Podzim“ různé druhy česneku; 26.11. se však omlouva všem, kdo si o česnek psali, že není možné vyhovět zájemům ani jim poslat zápornou odpověď.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestří čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrkové

THANK YOU AND GOD BLESS YOU

We deem it our solemn obligation to express our sincere gratitude to the many religious, relatives, friends and neighbors who in our hour of grief consoled us by their sincere sympathy and Christian charity on the loss of our beloved sister, sister-in-law, aunt and grand-aunt.

JULIA A. KARASEK

who departed this life on March 16, 1987. We are deeply grateful to Rev. Charles J. Skach, pastor of St. Odilo Parish the celebrant at the Mass of Resurrection. Our gratitude to Father Ray of the Oak Park Hospital who administered the sacrament of anointing the sick, and to the West Towns Hospice Visiting Nurses; also, to Mr. G. Filippetto, organist and soloist. Our sincere thanks to Sister Lori Keen, SSND, Pastoral Associate and Bernadette Connely, Minister of Communion, for their many visits. Our many thanks for the prayers and visits to the chapel by Rev. Francis Prihyl, Pastor Emeritus of Blessed Agnes, Reverends Charles Kolek and Stanley Vesely, OSB, St. Procopius Abbey, members of St. Odilo Altar and Rosary Society who also formed the Honor Guard in church; Mother and Friends Club of St. Procopius; International Alliance of Czech Catholics; St. Ann Society #117 CCU; Pioneers Club of Western Electric; Lady Parishioners Club of Blessed Agnes, Neighbors and Friends. Thanks to the many donors of spiritual bouquets, enrollments, monetary gifts and words of kindness shown to us during our bereavement. We are ever so grateful to pallbearers Melvin Benakovich, James Siedlecki, Michael Benakovich and Mark John Benakovich for escorting our loved one to her final resting place.

To all who came to pay their last respects and attended church services we say thank you. Last but not least, our sincere thanks to the Linhart Funeral Home for the courteous way and splendid manner in which the entire funeral was conducted and for their kindness to us to lessen our burden at this hour of our grief. Thank you all once again and may God reward you all.

Beatrice A. SLIFKA (Charles B. Deceased)
Louise B. JOHNSON (Edmund A.)
Nieces, Nephews, Grand-Nieces and Grand-Nephews

CLEVELAND NEWS

ANNUAL BENEFIT CARD PARTY

Sponsored by
THE DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS
April 5, 1987 at 1:00 p.m.

at
OUR LADY OF LOURDES AUDITORIUM
3398 East 55th Street

Refreshment Dollar Table Prize Door Prizes
Donation \$2.00

Door Prize Welcome Too!
ALL WELCOME

Tickets: Fr. Soukup - Ann Cisar - Joe Kocah

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

FOREIGN AID COSTS

The evidence is clear that current huge federal budget deficits, much of which ultimately end up as part of the national debt, are causing serious economic problems in this country.

Because of the obvious damaging effect to the economy, wouldn't it be great if there were no national debt? Without a single program — foreign aid — this might have been the case.

Sounds like a gross exaggeration, but hear me out.

The public debt is now \$2.3 trillion, more than double what it was just five years ago. Just to pay the interest on that debt cost taxpayers \$137 billion in Fiscal 1986. That's 37 cents of every dollar paid by individual income taxpayers. Wouldn't it be wonderful if we didn't have to pay that for borrowing money?

Several years ago Senator Jesse Helms of North Carolina contributed a great deal to the understanding of the cost of foreign aid. He asked the Congressional Research Service of the Library of Congress to determine the total cost of foreign aid from its inception in 1946 through 1981, the year of his request. The answer was: \$286,467,000,000.

But because of the fact that our federal government has operated in the red for nearly all of those 35 years, in effect the government had to

borrow the money that it gave away to well over 100 nations and regional organizations all over the world.

This means that the real cost to American taxpayers includes not only the \$286.5 billion actually given away, but also the cost of the interest paid in order to borrow the money to give away.

Senator Helms asked the Library of Congress to calculate the cost of foreign aid when the interest paid was included. When this was done, based on certain reasonable assumptions, it was concluded that the total cost for foreign aid was really 2 trillion, 304 billion, 257 million, 900 thousand dollars (\$2,304,257,900,000).

What this means is: We have given away in this one single foreign aid program — and paid interest on the funds borrowed in order to be able to give them away — slightly more than the total national debt of our country.

Stated another way, other things

remaining equal, had we not had a foreign aid program involving borrowing in order to give away such huge sums of money, it is conceivable we need not have a national debt today.

Were this the case, we would not be using \$137 billion just to pay the interest on that debt for a single year.

Were this the case, government would not be "hogging" much of the funds available in the credit market.

Were this the case, interest rates across the board would be lower and Americans of modest means would once again be able to afford to buy homes and other big-ticket items.

Certainly such a dramatic illustration of the consequences of just one federal spending program, under conditions of budget deficits, should cause us to think seriously about the need for a balanced budget amendment to the Constitution.

March 11, 1987

CONGRESSIONAL RECORD Extensions of Remarks

TRIAL OF CZECHOSLOVAK JAZZ SECTION

HON. STENY H. HOYER

OF MARYLAND
IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES
Wednesday, March 11, 1987

Mr. HOYER. Mr. Speaker, today, five members of the jazz section of the Czechoslovak Union of Musicians were sentenced to prison terms ranging from 8 months, suspended for 3 years, to 16 months. They were charged with illegal business activities, but their "crime" was providing cultural alternatives independent of Czechoslovak Government control. The section has answered the need of Czechoslovak citizens to discover art of self-growth and styles by and for themselves.

Why should we care about what happens to a band of music lovers in a far-away country? First, these individuals are being persecuted for exercising their rights as set out in the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe. Principle VIII of this act specifically provides for states "to promote and encourage the effective exercise of civil, political, economic, social, cultural, and other rights and freedoms."

Second, the persecution of the jazz section—which enjoys widespread support beyond its 7,000 members—is symptomatic of a general crackdown in Czechoslovakia, even as we see hopeful signs of change in the Soviet Union. It raises fundamental questions of how far Mikhail Gorbachev's campaign of "openness" will spread into Eastern Europe. And third, the Helsinki Final Act obliges us to care about the freedom of all citizens to exercise their rights without fear of punishment. The Helsinki Final Act makes events even in far-away countries the business of us all.

Odsouzení členů

Jazzové sekce v Praze

Dne 11. března t.r. se v Praze konal soud s pěti členy výkonného výboru t.zv. Jazzové sekce, kteří byli odsouzeni za to, že provozovali „nepovolené soukromé podnikání“ (podle § 118 tr. z.) z něhož měli finanční užitek. Ve skutečnosti to však byl soud s nezávislou kulturou. Jazzová sekce vydávala různé publikace - také ku příkladu řeč Jaroslava Seiferta, kterou „přijímal“ Nobeřovu cenu za literaturu a pod. Rovněž tak byly Jazzovou sekci pořádány výstavy prací umělců, kteří neměli povolení státních úřadů a živořili v t.zv. „undergroundu“.

Předseda sekce Karel Šrp - (který byl v listopadu 1985 v Budapešti, kde se na Kulturním fóru sešel se zástupci některých západních delegací) - byl odsouzen k 16 měsícům vězení a jeho zástupce Vladimír Kouřil, k 10 měsícům vězení, oba do „první nápravné výchovné skupiny“. Josef Skalník, člen

výkonného výboru, byl odsouzen k 10 měsícům vězení podmíněně na tři roky a další členové výboru, Cestmír Huňát a Tomáš Křivánek k 8 měsícům vězení podmíněně na tři roky. Prokurátor podal odvolání, protože se mu tresty zdály být příliš mírné. Soudec, který soudnímu řízení předsedal, udělil tresty - jak řekl - za t.zv. „nepovolené soukromé podnikání“, při tom však kulturní činnost sekce chválil. Dva členové Jazzové sekce se pro nemoc k soudu nedostavili a budou prý souzeni později.

Soudnímu řízení bylo přítomno několik západních diplomatů a tři západní novináři. New York Times uveřejnilo dokonce fotografický záběr ze soudní síně. Přítomno bylo také více jak 150 československých občanů, většinou přátel odsouzených a zástupců „Charly 77“ - včetně Václava Havla - kteří v soudní hale čekali na výsledek soudního rozhodnutí.

Proti odsouzení členů Jazzové sekce protestovaly US státní department a Helsinská komise. Washingtonský deník „The Washington Post“ komentoval odsouzení v úvodníku pod názvem: „A Regime Afraid of Jazz“, ve kterém zhodnotil přínos Československa západní kultuře s tím, že se nynější režim svým jednáním vystavil mezinárodnímu posměchu.

Ve svém prohlášení řekl „State Department“ toto: In sentencing the defendants,

the judge explicitly praised the high cultural level of the Jazz works. That the authorities should acknowledge the Jazz Section's contribution to culture at the same time they sentenced its leaders to prison, is unjust and absurd, and clearly demonstrates that the trial was contrived to limit further independent cultural activities on the part of the country's citizens. The United States condemns the conviction of the Jazz Section's leaders and calls on the Czechoslovak authorities to respect the human rights and fundamental freedoms enshrined in the Helsinki Final Act to cease the persecution of this significant voice for independent cultural expression...

V prohlášení Helsinské komise - její předseda, poslanec Steny Hoyer - řekl následující:

„The fact that the Jazz Section members were sentenced at all indicates that the authorities intend to continue persecuting individuals seeking to exercise their rights. The message is very clear; independent cultural activities will not be tolerated in Czechoslovakia...”

V další části prohlášení posl. Hoyer se zmínil o zvýšeném pronásledování a šikanování signatářů „Charly 77“, a uvedl případ Ervina Motla, který byl nedávno odsouzen k třem letům vězení z části také proto, že poslouchal „Hlas Ameriky“; dále o případu Petra Pospíchal, který má být souzen pro styk s polskou Solidaritou a svými přáteli v exilu. -afa-

BIRTH PLATES FOR BABY OR ANY AGE

Individually handcrafted in porcelain (A Gift To Last)

Send for FREE illustrated details to:
TITLES

P.O. Box 411
Cedar Rapids, IA
52406-0411

or Telephone
(319) 362 - 8968

WEDDING PLATE

Bone China
Individually handcrafted for the happy couple

A GIFT TO LAST
Send for FREE illustrated details to:

TITLES
P.O. BOX 411
Cedar Rapids, Ia. 52406-0411
or ☎ (319) 362 - 8968

CLEVELAND, OHIO, NEWS
KARLIN HALL

— POLISH DAY —
Saturday, April 11th, 1987

Polish Snacks Available

MUSIC BY FRED ZIWICH
From 7:30 P.M.

Donation \$3.00

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818